"І навіть чорна смуга може стати злітною"

Колишній військовий льотчик відклав інвалідний візок і стрибнув із парашутом

8-9 стор.

На варті неба України!

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

www.krula.com.ua

№ 45 (708) 4 – 8 листопада 2013 року

НОВИНИ / КОМЕНТАРІ / ДОЗВІЛЛЯ / СПОРТ

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

Хоч сьогодні за штурвал

7 стор.

У Києві відзначили визволення міста-героя від німецької окупації

3 стор.

Полковник запасу Ігор Неділько:
"Ми робимо все для підтримання миру і спокою у світі"

14 стор.

Напередодні святкування чергової річниці Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба, знаковою подією стало завершення цьогорічної вивізної програми для 22-х курсантів ІІ курсу льотного факультету на новітніх легкомоторних літаках вітчизняного виробництва ХАЗ-30.

Перша сходинка льотної майстерності

Протягом майже 3 місяців другокурсники на аеродромі Харківського аероклубу імені Валентини Гризодубової Товариства сприяння обороні України разом із досвідченими льотчиками-інструкторами виконували практичні польоти.

На церемонії завершення льотної практики курсантів привітали Генеральний директор Харківського Державного авіаційного виробничого підприємства "ХАЗ" Герой України Анатолій Мялиця, голова Центрального комітету ТСОУ Віктор Тимченко, виконуючий обов'язки начальника ХУПС військовий льотчик першого класу полковник Андрій Алімпієв та інші.

– Це перша група курсантів, які виконували практичні польоти на сучасному легкомоторному літаку ХАЗ-30. Саме їм було довірено розпочати новітню історію підготовки курсантів-льотчиків, – зазначив начальник Харківського аероклубу Сергій Філатов.

Слід відзначити, що раніше другокурсники розпочинали першу свою льотну практику на навчально-тренувальних літаках типу Л-39 "Альбатрос". Відтепер вони зможуть набувати первинні навички у небі на більш простих у керуванні літаках.

– Починаючи з цього року в університеті впроваджену нову трьохступеневу підготовку льотчиків. Це нововведенням передбачає, що перше ознайомлення з майбутньою професією відбуватиметься на низьких швидкостях із залученням машин типу ХАЗ-30.

Закінчення на 2 стор.

ЛЬОТНА ПРАКТИКА

Перша сходинка льотної майстерності

Закінчення. Початок на 1 стор.

– На другому рівні хлопці підійматимуться у небо вже на Л-39 "Альбатрос" та транспортних Ан-26. А на вищій сходинці підкорення неба мої підлеглі сідатимуть до кабін бойових літаків типу МіГ-29, – пояснив полковник Андрій Алимпієв.

В ході цьогорічної льотної практики, другокурсники отримали в середньому по 28 годин нальоту. При цьому половину від практики було відведено під самостійні польоти. Під наглядом льотчиків-інструкторів аероклубу кожен із курсантів вперше в житті підняв літак над землею та відпрацював такі польотні завдання, як політ по колу та в зону на простий пілотаж, політ за маршруту. Усі польоти виконувалися на швидкості до 200 кілометрів за годину у діапазоні висот від 150 до 1000 м.

За підсумками вивізної програми в кращу сторону

були відзначені курсанти Євген Лисенко, Максим Устіменко, Роман Ляш та Олексій Месь. Цих курсантів було заохочено подяками командування університету.

Наразі курсанти повернулися до своїх "зимових квартир", де продовжать навчання та будуть готуватися до наступної льотної практики вже на реактивних літаках.

Дмитро Чалий. м.Харків.
Фото автора.

РЕФОРМУВАННЯ

Створюються оперативні командування "Південь" та "Північ".

Статусу ОК набуде і ВМС України

5 листопада у Рівному відбулися урочистості з нагоди переформування 13-го армійського корпусу в оперативне командування "Північ". Під час заходу ТВО командувача військ ОК "Північ" генерал-лейтенант Ігор Колесник зазначив, що переформування 13-го армійського корпусу в оперативне командування "Північ" є черговою сторінкою в історії 13-ї загальновійськової армії, однієї з найстаріших на теренах України, та її правонаступника – 13-го АК.

– Зоною відповідальності ОК "Північ", що діятиме як міжвидовий орган військового управління, визначено перелік областей держави. Перед військовослужбовцями оперативного командування стоятимуть стратегічні завдання – охорона державного кордону в повітряному просторі, планування і ведення територіальної оборони, прикриття важливих державних об'єктів, – повідомив генерал-лейтенант Ігор Колесник.

Наступного дня у Дніпропетровську відзначали переформування 6-го АК в ОК "Південь".

Тимчасово виконуючий обов'язки командувача військ оперативного командування "Південь" генерал-лейтенанта Руслан Хомчак відзначив, що реформа армії передбачає в тому числі реорганізацію системи військового управління шляхом створення нових організаційних структур – оперативних командувань "Південь" та "Північ" зі штабами у містах Дніпропетровськ та Рівне. 6-й гвардійський армійський корпус переформовано у оперативне командування "Південь", яке діятиме як міжвидовий орган військового управління.

– Для переважної більшості військовослужбовців 6-го армійського корпусу та частин Дніпропетровського гарнізону формування оперативного командування "Південь" це, перш за все, можливість професійного і кар'єрного зростання, підвищення мотивації до служби у Збройних Силах європейського зразка, запровадження нових стандартів військової служби, – зазначив він.

Генерал-лейтенант Руслан Хомчак також висловив впевненість, що особовий склад військ ОК "Південь" гідно продовжуватиме традиції своїх попередників – 6-ї гвардійської танкової армії та 6-го армійського корпусу.

Заступник Міністра оборони України – керівник апарату Володимир Можаровський поінформував про те, що буде розширено повноваження та сферу відповідальності Командування Військово-Морських Сил України, яке також набуде статусу оперативного командування.

Розповідаючи про основні аспекти діяльності оборонного відомства та Збройних Сил України, Володимир Можаровський наголосив, що керівництво Міноборони продовжує роботу з метою виведення на якісно новий рівень боєготовності Українського війська, забезпечення переходу на контрактний принцип комплектування, викорінення корупції, підвищення соціального захисту військовослужбовців.

Він підкреслив, що Указом Президента України від 2 вересня 2013 року № 479 затверджено Державну комплексну програму реформування і розвитку Збройних Сил України на період до 2017 року. Водночас, Указом № 498 від 2 вересня 2013 року затверджено новий військово-адміністративний поділ України, згідно з яким планується створення двох оперативних командувань – "Південь" і "Північ".

Заступник Міністра розповів про інші нормативно-правові акти, опрацьовані Міністерством оборони України у 2013 році.

– Впродовж 2013 року в оборонному відомстві було розроблено 108 проектів нормативно-правових актів, із яких 82 – прийнято, 26 – винесено на розгляд Верховної Ради, Адміністрації Президента та Уряду, – повідомив Володимир Можаровський.

Він наголосив, що прийняття цих нормативно-правових актів дасть змогу забезпечити проведення заходів реформування та розвитку Збройних Сил України на період до 2017 року, технічного переоснащення Збройних Сил, а також розширити межі участі українського війська в міжнародних операціях з підтримання миру та безпеки.

За матеріалами www.mil.gov.ua
Підготував Олександр Олехнович. "Крила України".

"ОСІНЬ-2013"

Останні 1208 призовників

У розпалі крайня призовна кампанія до лав Збройних Сил "Осінь 2013". Фактично щодня команди призовників із обласних збірних пунктів відбувають до майбутніх місць військової служби.

Як повідомили в управлінні особового складу штабу Командування Повітряних Сил ЗС України, впродовж осінньої призовної кампанії до Повітряних Сил Збройних Сил України буде призвано 1208 юнаків, які, залежно від освіти, проходитимуть службу протягом найближчого року або дев'яти місяців. Очікується, що з цієї кількості 400 юнаків матимуть водійські права з відкритими категоріями "В" і "С".

– У частинах виду, – говорить начальник відділу супроводження підготовки і комплектування рядовим та сержантським складом управління особового складу штабу Командування Повітряних Сил ЗС України полковник Богдан Бондар, – створено 10 пунктів прийому молодого поповнення. Власне тут, відповідно до програми підготовки Молодого солдата, новобранці пройдуть первинну військову підготовку, після чого й будуть розподілені по військових частинах. Наразі план призову вже виконано на 80 відсотків і, впевнений, що зривів не буде.

Сергій Фурдик.

ПІДСУМКИ РОКУ

Перевірка підтвердила професіоналізм

Протягом тижня військовослужбовці зенітного ракетного полку Повітряного командування "Центр" Повітряних Сил ЗС України, що дислокується на Харківщині, показували рівень своєї індивідуальної підготовки.

– Під час цього щорічного заходу кожен офіцер, прапорщик, сержант та солдат продемонстрував свої знання та спеціальні навички з основних предметів бойового навчання. Мені приємно констатувати, що всі вартові неба без виключення справилися з цими завданнями й вкотре підтвердили, що вони гідні захищати повітряний суверенітет держави, готові до несення цілодобового бойового чергування, – зазначив заступник командира полку підполковник Дмитро Гур'єв.

Підсумки оцінювання індивідуальної підготовки військовослужбовців показали, що найкращими цього року виявилися командир другого дивізіону підполковник Андрій Новожилов, заступник начальника штабу полку майор Віктор Полив'яний, заступник командира першого дивізіону з озброєння майор Олександр Стариков та старшина ремонтно-технічної роти старший прапорщик Олег Ломака.

Дмитро Горбунов. м. Харків.
Фото автора.

ПРОКУРАТУРА ПОВІДОМЛЯЄ

19 квартир буде повернуто військовослужбовцям

Суд зобов'язав приватне підприємство виконати умови договору і передати житло для забезпечення військовослужбовців...

24 жовтня 2013 року Господарським судом Київської області задоволено заяву прокуратури Центрального регіону України з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері та зобов'язано приватне підприємство "Еркер" передати Міністерству оборони України 19 квартир у м. Біла Церква загальною площею 1560 квадратних метрів орієнтовною вартістю близько 8 мільйонів гривень.

Дані квартири приватне підприємство повинно було передати оборонному відомству згідно з договором про пайову участь у будівництві, укладеному ще у 2005 році.

Прес-служба прокуратури Центрального регіону України з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері

ЖИТЛО ДЛЯ АРМІЇ

До 2015-го житло отримають 11 тисяч контрактників

Міністром оборони України затверджена "Програма переобладнання казарм для контрактників та молодших офіцерів Збройних Сил України". З метою створення фонду службового житла у 2013 році рішенням Міністра на переобладнання казарм передбачено відповідні кошти.

Заступник Міністра оборони України – керівник апарату Володимир Можаровський зазначив, що на виконання цієї програми вже введено в експлуатацію 4 об'єкти у містах Київ, Севастополь, Львів і смт Озерне та забезпечено житлом 547 осіб.

До кінця року планується ввести в експлуатацію ще 7 об'єктів у містах Старокостянтинів, Севастополь, Мукачеве, Яворів, Миколаїв, смт Гвардійське та Чорноморське. Це дасть можливість забезпечити житлом 1079 неодружених та 73 сім'ї військовослужбовців служби за контрактом.

Розповідаючи про темпи забезпечення житлом українських військовослужбовців, Володимир Можаровський повідомив, що у 2013 році Комісією з контролю за розподілом житла у Збройних Силах України погоджено розподіл 407 квартир (257 – службових, 150 – постійних), у тому числі: 160 квартир – збудованих за рахунок фінансування минулих років, 99 квартир – отриманих для розподілу у 2013 році, 148 квартир – поточного звільнення.

Він зазначив, що всього протягом 2013-2015 років за рахунок переобладнання передбачається ввести в експлуатацію 67 об'єктів загальною місткістю 2700 блок-секцій (квартир) для забезпечення службовим житлом близько 11 тисяч військовослужбовців.

Протягом наступних 3-5 років планується отримати кошти від продажу нерухомого майна та іншого надлишкового військового майна. Передбачається, що це дозволить в перспективі придбати чи побудувати більше 20 тис. квартир.

– Також військовослужбовці матимуть можливість використовувати механізм отримання компенсації за найом-піднайом житла, – підкреслив Володимир Можаровський.

70-РІЧЧЯ ВИЗВОЛЕННЯ КИЄВА

У Києві відзначили визволення міста-героя від німецької окупації

Глава держави Віктор Янукович взяв участь в урочистостях з нагоди 70-річчя визволення Києва від німецьких загарбників. Віктор Янукович вшанував пам'ять полеглих у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років та разом із ветеранами поклав квіти до могили Невідомого солдата в парку Вічної Слави, оглянув стрій воїнів роти Почесної варти.

Перед початком церемонії Президент України поспілкувався з ветеранами Великої Вітчизняної війни, які приїхали до Києва з усіх міст-героїв колишнього СРСР, привітав їх зі святом визволення столиці України.

Виступаючи перед присутніми, Віктор Янукович наголосив, що турбота про ветеранів-фронтовиків є важливою складовою державної політики України.

– Ми у вічному боргу перед тими, хто своє життя і здоров'я поклав на вівтар священної боротьби за мирне і щасливе майбутнє. І тому соціальний захист ветеранів та інвалідів війни залишається беззаперечним пріоритетом нашої державної політики, – зазначив Глава держави. – Доброю традицією стала виплата грошової допомоги ветеранам війни до Дня Перемоги. Ми збільшили цю допомогу в 4,5 рази.

За словами Президента, не зважаючи на світову економічну кризу, владі майже у півтора рази вдалося підвищити середній розмір пенсії ветеранам та інвалідам війни. Крім того, збільшена майже на 700 гривень пенсія членам родин померлих інвалідів війни.

Президент також зазначив, що в 2010 році було розпочато програму забезпечення квартирами інвалідів Великої Вітчизняної війни, завдяки якій вже понад 800 сімей інвалідів війни змогли отримати житло. Він нагадав, що у червні 2013 року ним підписано закон щодо першочергового безоплатного забезпечення санаторно-курортним лікуванням інвалідів війни.

– На жаль, у попередні роки подібні програми оздоровлення ветеранів, скажу відверто, пробуксовували. Так, за минулий рік з 81 тисячі ветеранів війни лише третина змогла пройти санаторно-курортне лікування, – сказав він.

Глава держави висловив переконання у тому, що новий закон змінить ситуацію на краще, оскільки право на щорічне безоплатне забезпечення санаторно-курортним лікуванням передбачає і компенсацію вартості проїзду. Разом із тим, за словами Президента, інваліди війни зможуть замість путівки отримати грошову компенсацію без додаткових довідок чи спеціальних медоглядів.

Віктор Янукович також наголосив, що згідно із законом "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту", інваліди війни мають право на безоплатне отримання ліків, на стовідсоткову пільгу з квартплати та комунальних послуг, на безоплатні позачергові протезування тощо. Схожі пільги передбачено і для інших учасників бойових дій.

Повертаючись до святкування 70-ї річниці визволення Києва від німецької окупації, варто додати, що в урочистостях, окрім чинного Глави нашої держави, брали участь усі Президенти України доби Незалежності – Леонід Кравчук, Леонід Кучма, Віктор Ющенко, а також Прем'єр-міністр Микола Азаров, Голова Верховної Ради Володимир Рибак, голова Київської міської державної адміністрації Олександр Попов, голова Київської обласної державної адміністрації Анатолій Присяжнюк, члени Кабінету Міністрів, Міністр оборони України Павло Лебедєв, жителі та гості міста. Серед учасників церемонії також була присутня донька генерала армії Миколи Ватутіна (командувача 1-м Українським фронтом) Олена.

Після оголошення хвилини мовчання військовий оркестр виконав Державний Гімн України, пролунали залпи на честь визволителів, а учасники урочистостей пройшли Алеєю Воїнської Слави.

Згодом дійство перемістилось на Майдан Незалежності, де було урочисто піднято Штандарт 1-го Українського фронту, а на Хрещатику відбулась військово-історична хода. Так, головною вулицею столиці крокували прапороносна група, рота Почесної варти, зразково-показовий оркестр Збройних Сил України, військові оркестри Київського гарнізону та столичних військових навчальних закладів.

Естафету військових музикантів підхопили екіпажі бойових машин часів Великої Вітчизняної війни, за якими пройшли підрозділ барабанщиць Національної академії внутрішніх справ, парадні розрахунки курсантів київських освітніх закладів в одностроях часів Великої Вітчизняної війни, батальйон почесної варти внутрішніх військ МВС України тощо.

Загалом у військово-історичній ході брали участь понад тисячу осіб. А військову техніку часів Великої Вітчизняної війни було надано Молодіжною громадською організацією "Київський клуб "Червона зірка".

Крім того, з нагоди 70-річниці визволення Києва від фашистських загарбників у Національному військово-історичному музеї України було відкрито виставку "Даєш Київ!", у якому брали участь начальники Генеральних штабів ЗС України генерал-полковник Володимир Замана та Чеської Республіки генерал-лейтенант Петр Павел, який з офіційним візитом перебуває в Україні.

Завідувач Національного військово-історичного музею Владислав Таранець ознайомив почесних гостей з експозицією та зазначив, що виставка надає можливість відвідувачу відчути весь героїзм і трагізм цієї події в масштабах історії країни та кожної окремо взятої родини.

Андрій Яцик.
"Крила України".

БОЙОВА ПІДГОТОВКА

Попередні підсумки вселяють оптимізм

Більше 3,5 тисяч військовослужбовців видів та родів військ взяли участь у підсумкових навчаннях на 8 полігонах по всій території України. Про це повідомив заступник Міністра оборони України – керівник апарату Володимир Можаровський.

Розповідаючи про попередні підсумки бойової підготовки ЗС України, він наголосив, що за 10 місяців поточного року на високому рівні залишилися показники середнього нальоту екіпажів авіації Сухопутних військ, Повітряних та Військово-Морських Сил, майже на 78% виконано річний план стрибків з парашутом особовим складом високомобільних десантних військ, Повітряних та Військово-Морських Сил, частин спецпризначення, значно підвищилася середня наплавність кораблів і суден ВМС.

– Вже традиційно відбулися конкурси на кращий підрозділ роду військ – танковий, механізований взвод, розвідувальну групу, артилерійську батарею. Переможці були нагороджені грошовими преміями, – повідомив Володимир Можаровський.

Також він високо оцінив дії українських військовослужбовців під час антипіратської операції НАТО "Океанський щит" в районі Африканського Рогу, які в ніч на 3 листопада під час патрулювання попередили напад піратів на цивільне судно.

ЮВІЛЕЇ

Ветерани-авіатори відзначили 70-річчя Спеціального авіаційного загону

У місті Ніжин, на Чернігівщині, відбулися урочисті заходи з нагоди 70 річниці з дня створення авіаційної частини, яка згодом стала 199-м окремим гвардійським далеко-розвідувальним авіаційним Брестським полком. Сьогодні тут дислокується Спеціальний авіаційний загін Державної служби з надзвичайних ситуацій України.

На плацу частини зібралися ветерани-авіатори, діючі військовослужбовці, які проходили службу в полку, воїни-рятувальники та місцеві мешканці. Привітали ветеранів та гостей свята голова Державної служби з надзвичайних ситуацій України генерал-полковник служби цивільного захисту Михайло Болотських та голова Чернігівської обласної державної адміністрації Володимир Хоменко.

Високопосадовці відкрили стелу пам'яті загиблим авіаторам-учасникам Великої Вітчизняної війни та музей на території Спеціального авіаційного загону. На стелі викарбувані імена 24 авіаторів полку, які загинули під час Великої Вітчизняної війни. А експозиція музею відображає історію створення полку та його сьогодення як Спеціального авіазагону.

Від Міністерства оборони України свої привітання присутнім висловив представник Департаменту кадрової політики полковник Руслан Русецький. Він вручив ветеранам частини нагороди від імені тимчасово виконуючого обов'язки очільника оборонного відомства Олександра Олійника та Командувача Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенанта Юрія Байдака.

– Пишаюся тим, що доля подарувала мені можливість служити і працювати у цій авіаційній частині. Бажаю усім добра, щастя, тепла та душевного спокою, – наголосив полковник Руслан Русецький.

Завершилися урочистості святковим концертом.

Довідка. *70 років тому, у переломний період війни, у 1943 році, був сформований гвардійський авіаційний полк, який згодом став 199-м окремим гвардійським далеко-розвідувальним авіаційним Брестським полком.*

Під час війни авіаційний полк брав безпосередню участь у бойових діях, які відбувалися на території України, Білорусії, Польщі, Угорщини, Чехословаччини, Югославії та Німеччини. У полку проходили службу 4 Герої Радянського Союзу і 2 двічі Герої Радянського Союзу.

Нову сторінку своєї історії 199-й окремий гвардійський далеко-розвідувальний авіаційний Брестський полк розпочав у 1962 році – після перебазування на Ніжинський аеродром.

З травня 1992 року полк підпорядкований Міністерству оборони України. Весь особовий склад прийняв присягу на вірність українському народу. 31 грудня 1996 року полк був реформований у 18 окрему далеко-розвідувальну авіаційну ескадрилью.

У 1999 році Постановою Кабінету Міністрів України №242 на базі полку створений Спеціальний авіаційний загін Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій і захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи. В даний час у Спеціальному авіазагоні Державної служби України з надзвичайних ситуацій проходять службу близько 700 рятувальників.

ВІСТІ З ВВНЗ

Літають четвертокурсники

У курсантів IV курсу льотного факультету Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба (ХУПС), тривають практичні польоти на військових літаках типу Л-39 "Альбатрос" та вертольоті Мі-8МТ.

Захід проходить на аеродромі 203-ої навчальної авіаційної бригади, що в Чугуєві. За ходом становлення курсантів "на крило" слідкує командир частини військовий льотчик першого класу полковник Геннадій Дубовик.

– На початку цьогорічної льотної практики усі "кожедубівці" пройшли курс наземної підготовки, виконали по два обов'язкових стрибки з парашутом, виконали необхідну кількість віртуальних польотів на сучасних тренажерах та, після здачі заліків, були допущені до польотів реальних. Для набуття необхідних професійних навичок у нашій частині створені усі необхідні умови і жодних проблем не виникало, – розповів офіцер.

Путівку в небо отримують 47 курсантів, з них 26 – на вертольотах типу Мі-8МТ, а решта – на навчально-тренувальному літаку типу Л-39.

Під час фінальної частини занять на аеродромі усі випускники ХУПС успішно виконали самостійні польоти, або, як кажуть в авіації, стали на крило.

За словами командування частини, до 16 листопада, дати завершення практичної підготовки в Чугуєві, кожен курсант-льотчик матиме близько 33 годин нальоту, а у майбутніх офіцерів-вертолітників цей показник складатиме майже 23 години.

Дмитро Чалий.
м.Харків.
Фото автора.

ПЕРЕВЕДЕННЯ ТЕХНІКИ

Готуються до зими

Вертольоти армійської авіації переводять на режим зимової експлуатації

На базі 11-ї окремої бригади армійської авіації Сухопутних військ Збройних Сил України триває переведення авіаційної техніки на режим зимової експлуатації. Протягом двох тижнів у вертольотів Мі-8 та Мі-24 проводиться огляд зовнішнього й внутрішнього стану, а саме: двигунів, паливних баків, авіаційного й радіоелектронного обладнання, авіаційного озброєння, відбувається заміна масла, спеціальної рідини та пального.

За словами командира авіаційної частини підполковника Максима Саміленка, екіпажам гвинтокрилів доводиться відпрацьовувати завдання на великих висотах вдень та вночі, тож всі роботи щодо технічної підготовки вертольотів проводяться у суворій відповідності до регламенту їх технічного обслуговування. Особлива увага при цьому, зосереджується на огляді силових установок, справності курсової та енергосистеми, роботі показчиків швидкості, висотоміру, варіометру, світлотехнічного обладнання, систем вібрації двигунів, а також працездатності приймачів статистичного й динамічного тиску. За допомогою приладів відслідковується працездатність всіх систем.

– Лише у разі відсутності несправностей приймається рішення щодо подальшої експлуатації техніки. Тільки після цих важливих технічних заходів вертольоти можуть використовуватися для відпрацювання вправ курсу бойової підготовки в умовах зими, – підкреслив офіцер.

Сергій Даниленко.
м.Херсон.
Фото Олександра Шепелєва.

З НАГОДИ СВЯТА

У небі над Дніпром

Як ми уже повідомляли в минулому номері газети, у Дніпропетровську відбулись урочисті заходи з нагоди 70-ї річниці визволення міста від німецько-фашистських загарбників. Глядачам була представлена реконструкція форсування Дніпра, у якій взяло участь понад півтори тисячі військовослужбовців Збройних Сил України учасників військово-історичних клубів.

А у центрі міста відбувся парад військ, до якого було залучено не лише особовий склад та наземну техніку, а й літаки Повітряних Сил та вертольоти армійської авіації Сухопутних військ.

Дії авіаторів координував заступник командувача Повітряних Сил ЗС України з авіації – начальник авіації генерал-лейтенант Василь Нікіфоров. Він особисто пілотував Л-39 в голові авіаційної групи. Загалом у прольоті над центром міста взяли участь чотири пари авіаційної техніки: літаки Л-39 та бойові Су-27, вертольоти Мі-24 та Мі-8 з різних авіаційних гарнізонів.

До речі, виліт армійської авіації у Полтаві забезпечувала авіаційна комендатура, якою керує полковник Віктор Дейнега. За його словами, вертолітники у короткі терміни були забезпечені усім необхідним для якісного виконання завдання. А от літаки вилітали з аеродрома постійного базування у Миргороді.

Посприяла льотчикам і погода. Глядачі отримали гарну картинку у небі, яка зробила свято яскравішим.

До слова, Дніпропетровщина не має авіаційних частин на своїй території, тож для місцевих жителів побачити вживу бойові винищувачі – гарна нагода, якою скористалися усі охочі.

Юрій Ігнат.
"Крила України".

НА БОЙОВЕ ЧЕРГУВАННЯ

Урочиста "буденність"

Військовослужбовці центру управління та оповіщення Повітряних Сил Збройних Сил України взяли участь в урочистій церемонії заступання на бойове чергування з протиповітряної оборони України. Під час проведення ритуалу особовий склад військової частини привітав начальник штабу – перший заступник командира Повітряного командування "Південь" генерал-майор Іван Теребуха.

За словами командира військової частини підполковника Валерія Курочкіна, серед головних завдань підпорядкованого йому центру є здійснення контролю повітряної обстановки, забезпечення безпеки польотів, несення бойового чергування з протиповітряної оборони, а також управління бойовими діями з'єднань і військових частин в межах їх відповідальності. Під час нещодавніх зборів особовий склад центру закріпив навички виконання нормативів з відображення повітряної обстановки на планшетах, удосконалив дії чергової бойової обслуги по контрольних цілях. При цьому особливу увагу було зосереджено на моделюванні реальних умов пов'язаних з інцидентами, відбиттям повітряного нападу противника, тощо.

– Центр управління та оповіщення обробляє інформацію, яка надходить з різних військових частин та з'єднань розташованих на півдні України. Тільки за останній тиждень черговими силами було виявлено два порушника порядку використання повітряного простору нашої держави, – підкреслив офіцер.

Сергій Даниленко. м.Одеса. Фото автора.

ПЕРСПЕКТИВИ

Розроблено програму розвитку авіабудування України до 2020 року

Міністерство економічного розвитку і торгівлі ініціює створення "Державної цільової науково-технічної програми розвитку літакобудування до 2020 року". Головною метою проекту концепції є відновлення прибуткового повномасштабного серійного виробництва цивільних літаків та освоєння випуску вертольотів. Цей документ був розроблений за розпорядженням уряду.

Як повідомляє Комерсант-Україна у матеріалі "Злітна програма", загальний обсяг фінансування заходів держпрограми, згідно з документом, оцінюється у 37 млрд грн, із них 15,9 млрд грн – з державного бюджету. Передбачена також корпоратизація підприємств галузі.

Серед головних завдань галузі на 2014-2020 роки – розробка нових транспортних літаків Ан-140т, Ан-178, вертольотів МСБ-2, МСБ-6, безпілотних літальних апаратів цивільного призначення. Крім того, концепція передбачає модернізацію пасажирських літаків Ан-140, Ан-148, Ан-158 і транспортних Ан-74, Ан-124, а також вертольотів Мі-2 і Мі-8.

Реалізація держпрограми повинна забезпечити до 2020 року виробництво продукції більш ніж на 100 млрд грн., збільшення обсягів експорту авіаційної техніки до 75,3 млрд грн., а також залучення інвестицій у розмірі 6,3 млрд грн. Разом із тим, у галузі необхідно зберегти 50 тисяч робочих місць, а в майбутньому – створити не менше 10 тисяч нових.

За останні десять років державне фінансування авіабудування становило менше 3 відсотків від доходів авіаційної промисловості, тоді як, наприклад, в Росії щорічне виділення коштів з держбюджету сягає 13 відсотків, а в інших країнах – у середньому 15 відсотків.

АВІАБУДУВАННЯ

Ан-148 підтвердив свої унікальні характеристики

Український близькомагістральний пасажирський літак Ан-148 у черговий раз підтвердив свою унікальність і невибагливість. "Борт" з реєстраційним номером UR-NTD здійснив посадку на грунтову смугу Одеського аеродрому.

Подібне випробування довело можливість експлуатації даного типу техніки на грунтових аеродромах. На Ан-148 були виконані роботи, що дозволяють експлуатувати повітряні судна на непідготовлених грунтових смугах.

Ан-148 – близькомагістральний пасажирський літак, розрахований на перевезення від 68 до 85 пасажирів. Ан-148-100 може здійснювати польоти дальністю від 2 до 5 тис. кілометрів, пристосований для посадки на грунтові аеродроми. Крейсерська швидкість складає 800-870 км/год.

Подібних характеристик не має жоден літак цього класу. Тільки українська машина здатна витримувати такі навантаження і гарантувати безпеку експлуатації в складних умовах.

Так нові літаки Ан-148 для авіакомпанії "Ангара" вже зараз експлуатуються в умовах рекордно низьких температур. Авіакомпанія здійснює регулярні пасажирські рейси повітряними трасами Іркутської області та в інші регіони Сибірського федерального округу, а також чартерні рейси Росією.

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ

Український "Лотос" зробить потенційних ворогів "сліпими"

З'явилася інформація про українську таємну розробку в галузі радіоконтролю супутникових систем зв'язку. До сьогодні новітня наземна станція радіоконтролю зв'язку сантиметрового діапазону хвиль під кодовою назвою "Лотос" залишається однією з найменш відомих.

Вперше інформація про цю перспективну наземну станцію розробки Державного підприємства "Науково-дослідний інститут комплексної автоматизації" (ДП НДІКА), стало відомо в 2009 році. Тоді тижневик "2000" опублікував інтерв'ю з директором інституту Сергієм Лігіновим, у якому, зокрема, йшлося про початок робіт над новітньою наземною станцією радіоконтролю супутникового зв'язку "Лотос". Розробка призначена для прийому та обробки сигналів супутникових систем зв'язку, що працюють в сантиметровому діапазоні хвиль.

Основним завданням станції є перехоплення сигналів між угрупованнями та об'єктами противника через систему супутникового зв'язку. Станція надточно вимірює їхні параметри і створює відповідну перешкоду з метою придушення цих сигналів.

На руйнування супутникових радіоліній зв'язку йдуть мілісекунди і потенційний ворог залишається без зв'язку та не може координувати свої дії для застосовування надточного озброєння, принцип якого базується на управлінні через отримання сигналів від супутника. Це робить більшість БПЛА, ракетні комплекси, системи ППО та іншу зброю сліпою. При цьому "Лотос" цілком здатний приймати сигнали супутника, орієнтири передавальних антен якого – інший район Землі.

На даний момент немає ні якої відкритої інформації про тактико-технічні характеристики новітнього комплексу.

ПОВНИЙ ЦИКЛ

Вітчизняне "взуття" для танка "Оплот"

ДП "Завод ім. В.О.Малишева", яке входить до ДК "Укроборонпром", освоїло повний цикл виробництва гусениць для танка "Оплот". Про це повідомив генеральний директор підприємства Вадим Федосов.

– Вперше за 14 років завод здійснив повний цикл виготовлення деталей гусениці для танка "Оплот" і приступив до збірки гусеничної стрічки з металевим ґрунтозачіпами, – розповів В.Федосов.

Він зазначив, що виробництво гусениць для "Оплоту" є складним технологічним процесом, який, зокрема, включає такі операції, як нарізка, ковка, фрезерування, свердлування, гартування і спеціальна обробка гусеничних траків. Окремо здійснюється напресовування гумових втулок і "обгумовування" бігової доріжки трака.

– Завод Малишева раніше виробляв гусениці цілком, включаючи "обгумовування" траків. На заводі зберігся цех № 630, який цим займався. Але свого часу було ухвалене рішення передати це виробництво іншим підприємствам. Сьогодні завод відновив свої можливості з виробництва гусеничних стрічок для найсучасніших танків, – зазначив В.Федосов. – Освоєння нами повного циклу виготовлення гусениць для танка "Оплот" є черговим кроком у концентрації виробництва бронетанкової техніки на заводі Малишева. Ми також плануємо освоїти повний цикл виробництва гармат, ковзанок та іншої номенклатури, щоб виключити залежність від імпорту. З точки зору економіки ми зобов'язані максимально замкнути виробництво на себе. Ми маємо намір зробити завод самодостатньою структурою.

ВИСТАВКИ

Курс на Бангкок

"Укроборонпром" представляє Україну на міжнародній виставці "Defense & Security 2013"

Державний концерн "Укроборонпром" 4-7 листопада 2013 року представляє Україну на Міжнародній оборонній виставці "Defense & Security 2013" у м. Бангкоку (Таїланд).

Національну експозицію України формують підприємства, що перебувають у сфері управління "Укроборонпрому": ДК "Укрспецекспорт", ДП "Укроборонсервіс", ДП "Державне Київське конструкторське бюро "Луч", ДП "Одеський авіаційний завод", ДП "Дослідно-конструкторське бюро авіації загального призначення", ДП "Харківський завод спеціальних машин", ВАТ "Феодосійська суднобудівна компанія "Море".

На організованому ДК "Укрспецекспорт" стенді презентовані макети протитанкових ракетних комплексів "Скіф" і "Бар'єр", макети пострілів і протитанкових керованих ракет "Стугна", "Комбат", "Falarick 90" та "Falarick 105", макет керованого артилерійського снаряду "Квітник-Е".

Також представлені моделі бронетранспортерів БТР-3Е1 і БТР-4, модель ОБТ "Оплот", модель станції радіоелектронної розвідки "Кольчуга-М", модель легкого патрульного літака типу "Дельфін".

Крім того, учасникам та відвідувачам виставки запропоновано інформаційні і рекламні матеріали про продукцію провідних підприємств оборонно-промислового комплексу України.

НОВИНКИ

Українській РЛС метрового діапазону МР-1 "по зубах" навіть "стелс"

Підприємство "Іскра", яке є провідним вітчизняним розробником і виробником наземної радіолокаційної техніки, здійснює серію додаткових випробувань першої української РЛС метрового діапазону МР-1 з метою підтвердження усіх заявлених тактико-технічних характеристик.

Мобільна станція радіолокації (РЛС) кругового огляду середніх і великих висот метрового діапазону хвиль МР-1 з координатними і трасовими виходами, що працює автономно або у складі регіональних і національних автоматизованих систем управління, призначена для використання у складі радіотехнічних підрозділів протиповітряної оборони для контролю повітряного простору, зенітних ракетних військ для забезпечення радіотехнічною інформацією чергових вогневих засобів, а також радіотехнічних підрозділів Повітряних Сил для забезпечення бойової підготовки авіації.

Вона забезпечує виявлення, супровід і вимір азимута, дальності, ешелонів висоти польоту і курсової швидкості повітряних об'єктів, зокрема виконаних за технологією "стелс", в умовах без перешкод і при впливі природних та організованих активних і пасивних перешкод, а також в умовах їх комбінованого дії, визначення пеленгів на джерела активних перешкод, видачу інформації на автономні засоби відображення та взаємодії з командними пунктами регіональних і національних автоматизованих систем управління.

Інструментальна дальність – 400 км.

Час згортання (розгортання) – 10 (15) хв.

Кількість транспортних одиниць – одна (з електростанцією на борту).

У порівнянні з аналогічними станціями МР-1 має незаперечні переваги у вигляді цифрової фазованої антенної решітки, високої мобільності та короткого терміну розгортання (згортання). Це істотно підвищує її виживання в бойових умовах. Процес складання антени максимально автоматизований. Це досягнуто значною мірою за рахунок оригінальних конструкційних особливостей горизонтально розташованих антенних випромінювачів.

Транспортабельність РЛС МР-1 забезпечується військово-транспортними літаками типу Іл-76 і Ан-70. Комплекс розміщується на шасі високопрохідного вантажного автомобіля КрАЗ. Кількість транспортних одиниць: 1+1 з електростанцією.

ПРОФЕСІОНАЛ

Захисник Вітчизни у четвертому поколінні

За ставлення до виконання службових обов'язків та професійну майстерність командира першої зенітної ракетної батареї першого дивізіону капітана Ігоря Лобачева командування Донецького зенітного ракетного полку ставить у приклад всьому особовому складу. Сам же відмінник військової служби є продовжувачем династії захисників Вітчизни у четвертому поколінні.

– Знаю цього офіцера, як виключно порядного військовослужбовця. Йому вдається успішно керувати сержантами та солдатами, трьома складними одиницями бойової техніки і одночасно відповідати усім критеріям справжнього чоловіка, – охарактеризував підлеглого командир військової частини полковник Олег Василенко.

Таку високу оцінку молодий офіцер заслужив, напевно, завдячуючи ще прадіду, діду й батьку, адже принципи, за якими він живе і служить, були закладені в основу виховання декількох поколінь родини Лобачевих...

Прадід Ігоря, Олександр Іванович, під червоними прапорами в роки громадянської війни воював на Південному фронті під керівництвом Михайла Фрунзе. Загартований в боях за перекопські укріплення барона Врангеля, промоклий у солоних водах Сиваша, він був справжнім орієнтиром для свого сина, онука та правнука. Тому відповідальне ставлення до служби Батьківщині протягом майже століття стало девізом цієї сім'ї.

До наступного військового покоління належить вже дід Ігоря, Євген Олександрович – учасник героїчної оборони Кавказу в роки Великої Вітчизняної війни. В часи запеклих баталій він обіймав різні командні посади, але завдяки своїм здібностям у вивченні іноземних мов здебільшого виконував обов'язки військового перекладача. До наступного військового покоління належить вже батько Ігора – Олег Євгенович, який обрав шлях військового фінансиста. Коли ж він із часом отримав свої полковничі погони, то це було не тільки його службовим досягненням, а й загальним родинним святом. Адже до таких великих зірок ще ніхто з Лобачевих не доростав.

Тож не дивно, що після закінчення середньої школи Ігор не шукав альтернативи військовим погонам і вступив до Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба.

– Пам'ятаю, як батько, після складання мною Військової присяги з гордістю сказав, що відтепер у сім'ї є кому продовжити рід захисників Вітчизни, – пригадав молодий офіцер.

До речі, під час навчання курсанта Лобачева на факультеті протиповітряної оборони Сухопутних військ, його очолював учасник бойових дій в Афганістані полковник Володимир Онищенко. Цей досвідчений офіцер вважав за свій обов'язок долучити юнаків до найкращих професійних традицій, які й підсилили мотиваційний фактор у набутті ними знань.

У 2007 році Ігор отримав військове звання "лейтенант" і розпочалося його гарнізонне життя з усіма перевірками на міцність.

– У той час надійною підтримкою у всьому та вірною супутницею в житті для мене стала кохана дружина Світлана. Для мене вона була справжньою знахідкою! Не даремно кажуть, що дружина офіцера йде за військовим званням на крок попереду чоловіка. А для мене Світлана – не майор, а справжній генерал! – з усмішкою зазначив Ігор.

Особисті захоплення Ігоря Лобачева здебільшого не відрізняються від тих, яким віддають перевагу його співслужбовці. Якщо є вільний час, то він залюбки переглядає матчі улюбленого футбольного клубу "Шахтар", із захопленням відстежує переможне просування у спортивній кар'єрі Володимира Кличка.

Як стверджує вартовий неба, спорт взагалі допомагає йому завжди бути у тонусі, який так необхідний для несення бойового чергування. Тому він постійно приділяє час ранковим пробіжкам, вправам на перекладині і того ж вимагає від підлеглих.

Складна військова техніка вартових неба, на якій сьогодні працюють підлеглі капітана Лобачева потребує постійної підготовки та стійких моральних якостей. А готовність до несення бойового чергування з охорони повітряного суверенітету перевіряється в реальних умовах.

Так, у 2008 та 2010 роках під час проведення широкомасштабних навчань на Державному науково-випробувальному полігоні "Чауда" підрозділ капітана Лобачева на "відмінно" виконав бойові вправи. Практична робота в небі Криму пішла на користь офіцерові та його підлеглим.

– Тоді за лічені секунди його підлеглі, оператори, успішно відпрацювали завдання і швидко відреагували на команди, як їх навчили на зимових квартирах. Вони виявили цілі та взяли на супровід повітряні мішені. У справжньому бою рідко коли є час на тривалі міркування – кожна секунда йде на користь противнику. В нашій справі помилки неприпустимі. Адже за кожною з них стоїть спокій та мир у державі, – зазначив командир дивізіону підполковник Микола Маламен.

Олександр Дейна. м. Донецьк.

У МУЗЕЇ

Політ космічної думки

"Музей космонавтики ім. С. П. Корольова – пам'ять про майбутнє" – таку назву отримала відкрита громадська ініціатива, запроваджена громадською організацією "Восьме небо" та молодіжною громадською організацією "АРТ-Село".

Метою цієї ініціативи стало бажання громадських активістів привернути увагу громадськості до збереження та реконструкції візитівки міста Житомира – музею космонавтики. Враховуючи те, що Житомирський військовий інститут теж носить ім'я цього видатного вченого, не залишився осторонь цієї благородної справи й колектив військового навчального закладу.

У рамках відкритої громадської ініціативи у Житомирському військовому інституті ім. С. П. Корольова Державного університету телекомунікацій пройшов захід щодо популяризації та підтримки музею космонавтики за участі особового складу інституту та представників громадської ініціативи, творчих колективів міста.

Із присутніми зустрілися президент центру громадських ініціатив "Восьме небо" Віктор Александров та директор МГО "АРТ-Село" Олена Гузенко. Ідеями з приводу допомоги у реконструкції музею космонавтики з боку громадськості поділився учасник конкурсу творчих робіт "Житомир і космос – політ творчої думки" студент другого курсу ЖВІ Олександр Випорхонюк, а свої пісні учасникам заходу подарував автор та виконавець Костянтин Куликов.

Велике зацікавлення в учасників викликали відеосюжети про музей космонавтики та власне самого Сергія Павловича Корольова.

Володимир Козієв.
Фото Володимира Вовкогона.
м.Житомир.

АНТИТЕРОР

На арсеналі працює "Альфа"

"Перший, починайте штурм!", – таку команду дав по рації кремезний чоловік із надписом "СБУ" на спині, який попросив журналістів не знімати його обличчя. Словом, усе серйозно – працює справжній спецпідрозділ СБУ, застосовуючи зброю, техніку та вибухівку.

Добре, що Україна є мирною державою, де не місце терористам та різного роду екстремістським настроям. Однак готуватися до подібних ситуацій, моделювати їх вирішення треба завжди. І тут ключовим питанням є взаємодія різних відомств, яка повинна бути відпрацьована достеменно.

Відбувалося дійство на базі 48-го арсеналу озброєння Збройних Сил України у рамках спільних антитерористичних тактико-спеціальних навчань з підрозділами силових міністерств і відомств. Вони проходили під керівництвом координаційної групи Антитерористичного Центру при Управлінні СБ України у Вінницькій області. Як говорилось вище, відпрацьовувалися питання взаємодії органів управління СБ України, Міністерства внутрішніх справ України в регіоні, Міноборони, Держслужби з надзвичайних ситуацій, управління військової контррозвідки, Вінницького зонального відділу військової служби правопорядку, представників обласних та районних державних органів влади і самоврядування.

– За легендою навчань троє військовослужбовців нашої військової частини з двома цивільними спільниками захопили кількох заручників і утримували їх у сховищі, де зберігалось близько півтонни вибухівки. Умовні терористи висували певні вимоги політичного характеру, однією з яких було звільнення з колонії їх нього лідера, – розповів командир 48-го арсеналу полковник Андрій Остренко.

До речі, ми не раз згадували у нашій газеті про 48-й арсенал зберігання боєприпасів, що розташований у Калинівці. Він розрахований на зберігання 148 тис. тонн боєприпасів і ракет на площі 670 га. Зараз тут зберігаються близько 136 тис. тонн боєприпасів для стрілецької зброї, бронетехніки, засобів ППО й тактичних ракет малої дальності. Але подібних навчань тут не може згадати ніхто.

Мабуть, зайвим буде казати про те, що терористів знешкодили. По-іншому й бути не могло. Спочатку "Альфа" "розтерзала" старенький автобус ЛАЗ, у якому утримувались заручники, потім спецпризначенці підірвали двері складу, де переховувалась решта "злочинців", і, в результаті всіх скрутили й поставили до стінки. Далі за справу взялися сапери та пожежні. Перші знешкодили вибухівку, а другі – залили бідолашний склад кількома тоннами води.

Не сподобалося це шумне та мокре видовище лише двом бездомним собакам, яким тепер треба шукати новий нічліг. А так, у підсумку, підрозділи силових структур і відомств, органи їх управління, представники місцевих органів влади набули досвіду в підготовці та проведенні антитерористичної операції, вироблені сучасніших та ефективніших методів управління підпорядкованими силами та засобами при виконанні спецзавдань.

Юрій Ігнат. "Крила України".
Фото автора.

ЮВІЛЕЙ

Ветерани 30-ї бомбардувальної:
"...Хоч сьогодні за штурвал"

25 жовтня в Старокостянтинові на площі біля 42-го гарнізонного Будинку офіцерів зібралися ветерани 32-ї бомбардувальної авіаційної дивізії, аби відзначити 30-річний ювілей цього військового формування.
У минулому Старокостянтинів став для багатьох із них рідним, хоча в подальшому доля розкинула багатьох по Україні і не тільки. І ось через десятки років частина ветеранів зібралась на хвилюючу зустріч, сповнену теплими спогадами про ратну службу, дружбу та життя.

Як відомо, колишніх військових не буває. Цю істину ветерани продемонстрували вправним шикуванням і проходженням урочистим маршем, а також запевненням, що хоч сьогодні готові сісти за штурвали бойових літаків. До пам'ятного знаку доблесним воїнам-авіаторам були покладені квіти. У малій залі ГБО відбулись урочисті збори. До однополчан та гостей звернувся командир дивізії (з 1994 по 1998 рр..) генерал-майор Микола Нідзій, який розповів про історію створення дивізії, її здобутки, яких, до речі, чимало.

– Товариші офіцери, генерали, в ювілей дивізії ми можемо з гордістю сказати, що не тільки гідно прийняли естафету старшого покоління, але й примножили честь бойового прапора 32-ї бомбардувальної авіаційної дивізії. Сьогодні, дивлячись один одному у вічі, ми можемо і повинні пишатися тим, що служили в рядах цього славного формування, – зазначив Микола Нідзій.

З привітаннями до винуватців свята звернулись міський голова М.Мельничук, начальник управління особового складу – заступник начальника штабу Повітряних Сил ЗС України полковник О.Левіцький, начальник штабу – заступник начальника Харківського університету Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-майор О.Котов, командир бригади тактичної авіації ім.Петра Франка полковник М.Коваленко, колишній начальник політвідділу 30 БАД полковник В.Ткачук та інші. Групу ветеранів з нагоди ювілею з'єднання було нагороджено відзнаками Міністерства оборони України, грамотами та цінними подарунками виконавчого комітету Старокостянтинівської міської ради.

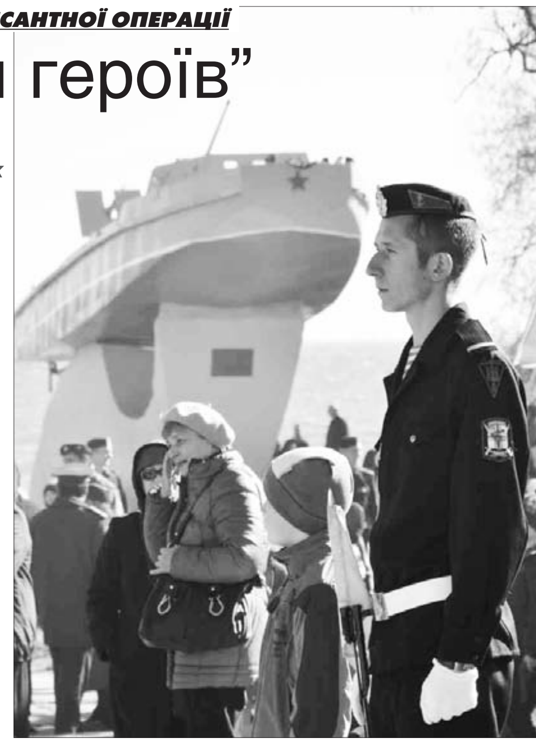
У 1991 році 32-га БАД увійшла до складу Військово-Повітряних Сил України, а в квітні 1998 року її було розформовано. Правонаступницею дивізії сьогодні є бригада тактичної авіації ім.П.Франка. Командир бригади полковник Микола Коваленко запевнив ветеранів, що особовий склад бригади з честю виконуватиме конституційний обов'язок й у свою чергу буде надалі з гідністю примножувати здобутки старшого покоління. Творча група 42-го ГБО подарувала ветеранам гарну концертну програму. Потім, як годиться, було фотографування на пам'ять, відвідини військової частини, аеродрому, продовження спілкування. Діючі військовослужбовці переконалися в тому, що ветерани завжди залишаться вірними обов'язку, дружбі й небу, яке стало їх покликанням і яке вони оберігали.

Василь Дацюк.
м. Старокостянтинів.

ДО 70-РІЧЧЯ КЕРЧЕНСЬКО-ЕЛЬТИГЕНСЬКОЇ ДЕСАНТНОЇ ОПЕРАЦІЇ

Ельтиген – "край героїв"

У Східному Криму в околицях міста-героя Керчі проходять урочисті заходи у рамках 70-річчя з дня початку героїчної Керченсько-Ельтигенської десантної операції.

Так, 1 листопада, в селищі Героївка військовослужбовці Військово-Морських Сил України, Державної прикордонної служби України, ветерани, реконструктори десяти воєнно-історичних клубів з 5 міст України – Києва, Севастополя, Сімферополя, Євпаторії, Керчі, Нижнегорська, представники Ради Міністрів і Верховної Ради АРК, представництва Президента України в АРК, місцевих органів влади та громадськості віддали данину пам'яті загиблим при звільненні Керчі воїнам. Заходи пройшли біля братської могили і пам'ятного знаку воїнам Ельтигенського десанту.

На місці, де 70 років тому матроси "вогняної землі" тримали оборону, пройшла воєнно-історична реконструкція "Бій на Ельтигенському плацдармі". Для підтримки учасників реконструкції було виділено 15 чоловік з автоматами і кулеметами з Керченського окремого батальйону берегової оборони ВМС України, а також знаменні та салютні групи.

Як відмітив начальник Керченського гарнізону підполковник Олександр Саєнко, Ельтиген для нащадків – це символ мужності і подвигу тисяч і тисяч воїнів морського десанту в роки Великої Вітчизняної війни. 40 днів і ночей десантники утримували шестикілометровий плацдарм. 129 воїнів удостоєні високого звання Героя Радянського Союзу. Красномовна і сама первинна назва селища : "Ельтиген" перекладається з кримсько-татарської як "край героїв".

Останки чотирьох воїнів, які були виявлені під час Міжнародної військово-пошукової експедиції, а також капсули зі священною Ельтигенською землею передали рідним і близьким загиблих для перепоховання. Відспівати солдатів запросили митрополита Феодосійського і Керченського Платона. Відбулись також закладення каменю на місці майбутньої каплиці і молебень за полеглими.

На рейді у Ельтигена з катера морської охорони в море опустили пам'ятні вінки. Після цього відкрили оновлений після реставрації музей історії Ельтигенського десанту, під час тематичної екскурсії гості оглянули унікальні експонати.

Цього ж дня на набережній в місті-герої Керчі, біля пам'ятника десантникам пройшов урочистий мітинг. Мер Керчі Олег Осадчий, депутати, військовослужбовці, ветерани і громадськість поклали до пам'ятника квіти і вінки. Ветеранам вручили грамоти і подяки. Пройшов театралізований виступ. В парадних розрахунках воїни гарнізону пройшли по набережній міста-героя.

Наступного дня заходи з нагоди 70-ліття Керченсько-Ельтигенської операції продовжилися. Так, в селищі Підмаячному та Приморському парку міста-героя пройшли урочистості і покладання квітів до братських могил воїнів-визволителів.

Руслан Семенюк. м.Керч.
Фото автора і Оксани Шеремет.

КАДРОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ

Міноборони створить військові ліцеї у Миколаєві, Полтаві та Кіровограді

З 1 вересня 2014 року у новостворених ліцеях розпочнуть навчання понад 1600 юнаків. Про це повідомив заступник Міністра оборони України – керівник апарату Володимир Можаровський.

– Міністром оборони України прийнято рішення створити військові ліцеї у містах Миколаєві, Полтаві та Кіровограді. Цю роботу вже розпочали відповідні структурні підрозділи Міністерства оборони та Генерального штабу, командування видів Збройних Сил. У 2013 році зроблено значні кроки в галузі ідеологічної роботи та військово-патріотичного виховання молоді. Військові ліцеї у цих містах створюються з метою збереження фондів та матеріальної бази колишніх навчальних військових частин, що скорочуються, створення умов для підвищення мотивації кращих представників молоді до військової служби у Збройних Силах України, – поінформував замміністра.

Гендерна рівність

Українські "силовики" вивчають світовий досвід

СЕМІНАР

29 жовтня 2013 року Громадська ліга Україна-НАТО за підтримки Центру інформації та документації НАТО в Україні й Асоціації Атлантичного Договору (Брюссель, Бельгія) у приміщенні Великого конференц-залу Національної академії наук України у Києві провела семінар на тему "Жінки та безпека".

До проведення заходу залучались представники Збройних Сил України, Служби безпеки України, Державної прикордонної служби, Міністерства внутрішніх справ, Внутрішніх військ МВС України, Державної служби України з надзвичайних ситуацій, Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, дипломатичних місій, а також представників громадських організацій.

Відкриваючи семінар, голова Громадської ліги Україна-НАТО Сергій Джердж, акцентував увагу на важливості проведення такого заходу і обговоренні актуальних тем, що стосуються гендерного підходу до проблем безпеки. Правильні рекомендації, зауважив він, у подальшому дадуть змогу знайти комплексні та виважені шляхи розв'язання усіх гострих проблем нашого суспільства.

Метою семінару став аналіз гендерного стану, що склався в секторі безпеки України, розробка рекомендацій щодо покращення гендерної політики, практики в силових структурах та формування пропозицій до Річної Національної програми співробітництва України з НАТО на 2014 рік в частині забезпечення прав людини в сфері гендерної рівності.

Під час заходу відбулась відео-конференція з представниками Штаб-квартири НАТО в Брюсселі, співробітниками з питань інформації, відділу резолюції 1325 Ради Безпеки ООН, відділу громадської дипломатії, штаб-квартира НАТО, в рамках якого відбулось двостороннє спілкування з питань забезпечення гендерної рівності, практичних аспектів, запобігання та врегулювання конфліктів шляхом залучення гендерної складової на прикладі місій НАТО та миротворчих операцій.

У дискусії взяли участь Наталія Немилівська – директор Центру інформації та документації НАТО в Україні, Борис Тарасюк – голова підкомітету з питань співробітництва з НАТО та Міжпарламентською конференцією з питань Спільної політики безпеки і оборони Європейського Союзу, питань Східного Партнерства та Парламентської Асамблеї ЄВРОНЕСТ Комітету ВР України з питань європейської інтеграції, член міжфракційного депутатського об'єднання "Рівні можливості", Малгожата Шкодзінська – радник Посольство Республіки Польща – Контактна місія НАТО в Україні, Наталія Дубчак – екс-радник міністра оборони з питань гендерної політики, полковник Віталій Голота – начальник відділу військово-соціальної роботи Головного управління по роботі з особовим складом ЗС України та інші.

Під час роботи семінару його учасники заслухали змістовні доповіді з актуальних тем, зокрема про гендерні цінності та розбудова культури безпеки, міжнародний досвід гендерної політики країн-членів НАТО та ЄС, формування гендерної культури: інформаційно-просвітницький вектор.

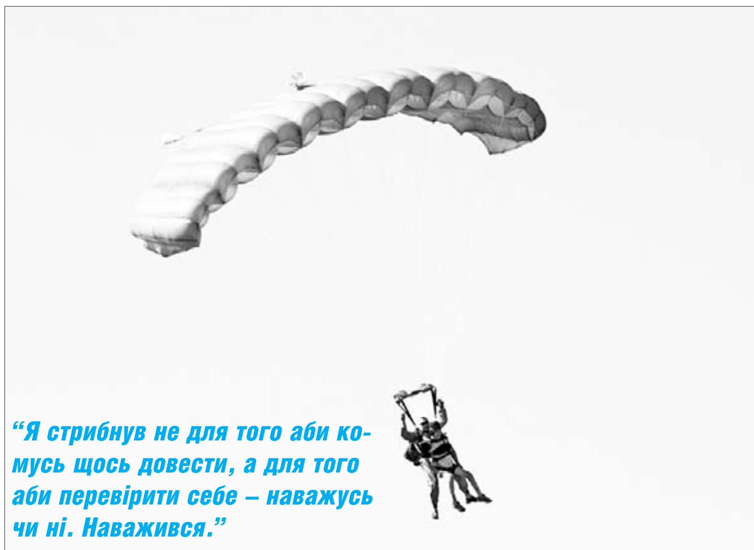
На завершення учасники семінару під керівництвом модераторів виконавчого директора Центру міжнародної безпеки та стратегічних досліджень доцента Любові Глебової та Ольги Греськок, доцента кафедри телебачення і радіомовлення Інституту журналістики КНУ ім.Т.Шевченка, відпрацювали у фокус-групах низку питань зі створення рекомендацій на тему: "Права жінок в Україні – комунікаційний компонент", "Жінки і армія, ставлення, мотивація, переваги", що стане вагомим врахуванням у роботі, при прийнятті рекомендацій щодо забезпечення гендерної рівності до Річної національної програми співробітництва України з НАТО на 2014 рік.

Любов Киналь.
м.Васильків.

“І навіть чорна смуга може стати

Колишній військовий льотчик відклав інвалідний візок і

Тернополянин Олександр Башта своєю впертістю, силою волі і оптимізмом дивує всіх, хто з ним знайомий. Чоловік вважає себе абсолютно щасливим і у великих справах, і у побутових дрібницях, щасливим попри...

“Я стрибнув не для того аби комусь щось довести, а для того аби перевірити себе – наважусь чи ні. Наважився.”

До 35 років Олександр Башта, військовий льотчик, вів активний спосіб життя. Зокрема, захоплювався дельтапланеризмом. Та один із польотів "на крилі" виявився ледь не фатальним — у 1992-му молодий чоловік розбився. Лікарям вдалося повернути його до життя, однак уже… в інвалідному візку. Та навіть складна травма не змогла зробити із Олександра песиміста, чоловік неодноразово підкорював небо, а нещодавно навіть стрибнув із парашутом із висоти трьох тисяч двохсот метрів.

– Після аварії я вперше стрибнув із парашутом, захотілося знову відчути вільний політ, згадати минуле, – розповідає Олександр. – Я ж колишній військовий льотчик, інструктор зі стрибків із парашутом. До 1988-го понад 800 стрибків мав. Багато стрибав ще в армії. Жодного геройства тут із мого боку немає. Я знаю, що це таке, як воно відбувається. Із того часу, коли я розбився на пароплані, я все одно залишився льотчиком, я все одно шукав можливості літати. У мене є друзі, які мають маленького літачка, ми час від часу літаємо над Тернополем. Страху зовсім не відчував, є кілька моментів, які наступного разу варто виправити, а саме – краще зафіксувати ноги. Через те, що ноги не слухались, оператор не зміг до нас підлетіти. Ми планували, що оператор підлетить, я йому рукою помахаю чи язика покажу!..

Олександр сподівався стрибнути у рідному Тернополі. Однак компанія, що займається парашутним спортом, не змогла домовитись із місцевим аеропортом.

– Бачу, роки летять – можу і не дочекатись, поки домовляться… Взяв сина, його друга і поїхали до Львова. Стрибав у тандемі з інструктором, у вільному польоті були близько 30 секунд. Я робив це не для того аби комусь щось довести, а для того, аби перевірити себе – наважусь чи ні. Наважився. Тепер думаю про те, аби стрибнути без інструктора. Для цього потрібно сконструювати іншу коляску. Приземлитись без ніг – можливо, тому що сучасний парашут дозволяє робити це фактично на нульовій швидкості.

"І навіть чорна полоса може стати злітною", вдумливо промовляє Олександр. Якщо опускати руки – нічого не зміниться.

– Здатися – найлегше. А от продовжувати іти до своєї мети, не опускати руки – найважче. Головна якість, яка допомагає мені по житті – це вміння любити себе і любити життя. Адже кожен сам коваль свого щастя, а життя таке коротке і часу на усілякі дрібниці просто немає. В усіх у житті бувають моменти, коли ми по-справжньому переоцінюємо своє місце у житті. Саме в такі моменти починають працювати усі приховані резерви нашого організму. На що ми частіше витрачаємо енергію? На чвари! – А у світі стільки цікавого, навіть побутові дрібнички додають настрою – сидіти у садку, розмовляти із близькими людьми. Потрібно самому досягати успіху, покладатися лише на себе, адже ніде в світі гроші не ростуть на деревах замість листя. Одні власноруч творять своє життя, а інші чекають обставин.

Дружина на витівки свого коханого реагує схвально. Чи, може, просто звикла до того, що чоловік на місці не всидить?

– Вона у мене жінка розумна. Каже, що "ваше життя у ваших руках". Можливо наступного разу і вона наважиться на стрибок чи приїде подивитись. Цього ж разу нам і так глядачів вистачало. Там було близько шестидесяти чоловік тих, хто стрибав перший раз. Вони звичайно спостерігали за стрибком. Хоча, сказати про те, що купа народу приїхала, аби подивитись на те, як я стрибаю складно. Зараз чекаю, щоб компанія, яка займається парашутним спортом, добралась до Тернополя. Їхати до Львова не стільки далеко, скільки погані дороги вбивають усіляке бажання. Один із найбільших недоліків поганих доріг – це зменшення контактів між людьми. От поїхав би до тієї родини, до іншої, але, як згадаєш про дороги – замислюєшся, чи воно того варте.

Олександр Башта все життя пов'язав із авіацією. Народився Олександр у Стрию Львівської області, виховували його батько і тітка. Закінчив Балашовське вище військове училище льотчиків за фахом льотчик-інженер. Уміння швидко реагувати на несподівані життєві ситуації, цілеспрямованість, витримка – це ще не всі особисті якості Олександра, які допомогла здобути військова освіта.

– Військова освіта – дуже всебічна. Головне чого навчили – сприймати усю інформацію одночасно і вміти швидко на неї видати рефлексію.

Служив Олександр Башта на Уралі у транспортній авіації, після розпаду Союзу навіть закрутив бізнес на льотну тематику – захопився парапланеризмом. До Тернополя приїхав 1989 року, коли пообіцяли роботу у місцевому аеропорту. Трагедію, що трапилась багато років тому, колишній льотчик пам'ятає, як тепер.

– Це трапилось у 1992 році, 24 серпня… Була перша річниця Незалежності і ми вирішили випробувати нову модель пароплана. Поїхали у село Комарівку, там є горб, із якого всі місцеві дельтапланеристи вчаться літати. Були гарні умови, але під час крайнього польоту була сильна турбуленція повітря, вона мій пароплан зім'яла, він почав падати, а запас висоти був дуже малий. Купол склався і я впав – ноги витримали, а хребет, на жаль, – ні. Те, що ноги не рухались, було незвично. Розуміння того, що я тепер усе життя на візку, не було. Після аварії цілий рік шукав себе. Зрозумів, що змінювати життя потрібно. Саме спорт став способом самореалізації.

У 2011 році поблизу Києва Олександр випробовував новий літак для австралійського колеги. Тепер мріє про власний літак

Витрачати час на дрібниці немає часу і бажання – Олександр кількаразовий чемпін із плавання серед інвалідів, захищав честь України і в змаганнях з тенісу для інвалідів, завдяки спорту об'їздив півсвіту – Америку, Канаду, Європу…

– Хтось зверху на моєму прикладі хотів показати – от подивіться, така життєва зміна, а людина може викарабкатися і при цьому жити повноцінно. Найбільше "своїм" своїм видом спорту я вважаю теніс на візках. Це – єдиний вид спорту, який дозволяє людям із обмеженими фізичними можливостями конкурувати із людьми на ногах. Одного разу у нас навіть був такий промоматч: на початку кубку Девіса між Україною і Данією я грав із почесним президентом Федерації України Андрієм Медведєвим. Це, звичайно, був показовий виступ, шансів у мене не було. Але саме відчуття того, що ти можеш протистояти спортсмену такого рівня, не маючи рівних із ним фізичних можливостей, надихає!

Свого часу Олександра полонила і політика. У 1996 році він був кандидатом на посаду міського голови.

– Завадила напевно перемозі все ж таки неготовність людей до сприйняття інших людей – не таких, як вони. Багато хто питав : "А що ж ти зможеш зробити? Ти ж на візку!" Переконання того, що я не буду лопатою копати ями не подіяло. Хоча я і ями лопатою копати можу, тут теж немає перешкоди. Люди не змогли усвідомити, що міський голова – це більше мозок.

Колишній льотчик не раз усім і собі в першу чергу доводив: можливості людини безмежні. Реалізувати ж мрію літати йому допоміг товариш, який придбав літак.

– Ми усі закохані у небо, але за буденними клопотами цього не помічаємо. Я ж, напевно, в авангарді тих справжніх фанатів П'ятого океану. Будь-яка людина підсвідомо любить небо. Заради це – польоти для особистого задоволення. Рокіт авіаційних двигунів для мене як бальзам на серце. Літак – це висока романтика. Автомобіль давно став всього лише засобом для пересування.

21 березня 2011 року поблизу Києва Олександр Башта випробовував новий літак для австралійського колеги. Аеропракт – 22

злітною”
стрибнув із парашутом

з ручним керуванням сконструював Юрій Яковлєв, на ньому літатиме людина, що не може ходити.

– Приїхали, політали, літак – чудовий. Тепер спати спокійно не можу, – жартує Олександр. – Це літак, яким можна керувати одними тільки руками. Я п’ять разів піднімався у небо і поставив “відмінно” конструкторам і виробникам.

Має Олександр і захоплення – колекціонує олов’яні мініатюри. Колекція Олександра неймовірно багата – близько тисячі солдатів різних народів світу, історичні постаті, відомі персонажі, міфічні герої, тварини…

– Колекціонер – це стан душі. В принципі, кожна людина щось колекціонує, просто дехто робить це більш приземлено – рецепти, книги, гроші до зарплати, їжу… Колекціонування металевих мініатюр дуже розповсюджене у світі, це починалося ще за часів Олександра Македонського. Якщо копнути глибше, то навіть первісні люди робили із бронзи простенькі фігурки. Взагалі майже кожен хлопець у дитинстві мріяв стати військовим і збирав солдатиків, а вже хто став військовим, хто не став… Хоча, безумовно, вплив професії є. Деякі екземпляри мені надсилали навіть із Америки. Взагалі не уявляю, як раніше люди жили без інтернету і мобільних телефонів. Зараз, маючи доступ до всесвітньої мережі, можна зайти на будь-який аукціон і знайти там будь-яку фігурку.

Коли Олександр почав досліджувати свій родовід і побачив, скільки Баштів були справжніми націоналістами, йому на думку спало зробити серію воїнів УПА. Напередодні святкування 71-ї річниці створення УПА у Тернополі відбулась презентація унікальної колекції міні-копій вояків повстанської армії, створеної за ініціативи Олександра.

– Хотілося віддати шану людям, які на своїй землі не хотіли ані капіталістичного режиму, ані більшовицького, а хотіли українського, за що були жорстоко знищені. Справа в тому, що виховання дітей відбувається під час ігор. Не одне покоління хлопчиків бавилося міні-солдатами радянської армії, потім фігурами лицарів. Пізніше чомусь у нас з’явилися олов’яні копії учасників армії Наполеона, а ось українських не було. Тепер ми маємо першу ластівку. Хочеться, щоб тираж був великим і розійшовся по всій Україні, а колекція була бажаним призом для дітей-переможців різних конкурсів, подарунком почесним гостям з інших міст України.

Спокій і щастя Олександр творить у себе вдома – дбає про декоративні дерева і квіти, екзотичних папуг, японських коропів, собак…

– Щастя для мене асоціюється з тим, що мене не стане, а щось після мене залишиться, люди будуть певний час про мене згадувати. Що жив такий Олекснадр, щось зробив і тому зараз хочеться щось таке зробити. Заклали ботанічний сад біля будинку. Він – нестандартний, не всі його розуміють. Адже стільки поля – міг би і бараболю посадити. У сім’ї я, мабуть, все-таки лідер. Я той хто може стати спереду і крикнути “За мною!”, тому признати, що дружина є сильнішою за мене, мені складно. Але кохана сильніша у тому, що має силу волі.

Олександр навчився балансувати на межі бажаного і можливого. Аби не зламатись, потрібно, перш за все, вміти любити життя, – радить чоловік. Нині колишній льотчик продовжує мріяти про небо і власний літак. Вірить, що обов’язково його матиме.

– Я не сумніваюсь, що буду літати і не сумніваюсь, що й надалі літатиму. Особистий літак – це питання часу, адже той хто хоче, той усього досягає.

Анастасія Олехнович. “Крила України”.

Всьому початок – родина. Вона є джерелом сили й упевненості у завтрашньому дні. Саме батьки особистим прикладом програмують нас на подальше життя. Коли є добрий приклад – діти стають гідними продовжувачами сімейного роду. В сім’ї Мироненків, в якій є відразу три офіцери, так і сталося.

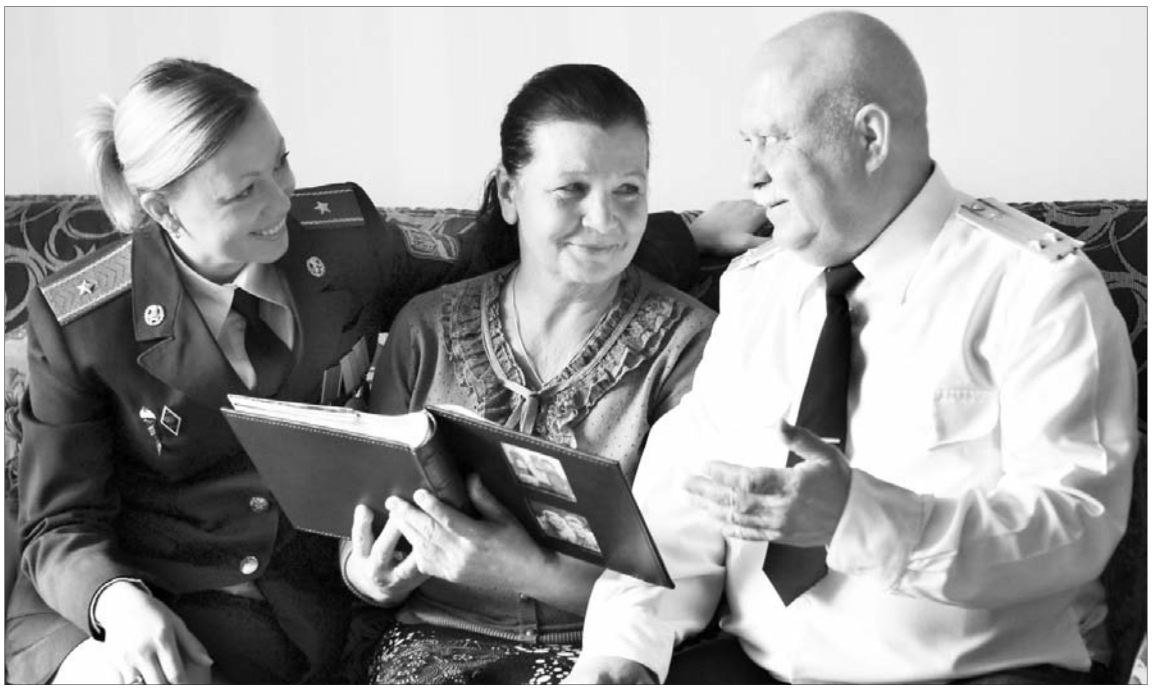
Родина має великий авторитет серед військових. Але дивуватися тут немає чому, адже грамотні й відповідальні спеціалісти цінуються у будь-якому колективі.

То ж колишній бойовий льотчик-винищувач підполковник у відставці Олександр Мироненко пишається своїми дітьми.

Офіцерська мати й дружина

Мабуть кожен батько не мріє, щоб діти продовжили його справу, в яку він вклав усю свою душу?! Приємно, коли ця мрія збувається! Саме так трапилось Олександра Мироненка: син Андрій і старша донька Тетяна стали офіцерами, а молодша, Віра, присвятила своє життя медицині.

Весілля відіграли за два тижні, – згадує пані Тамара. – Воно було галасливим, веселим й досить незвичайним. А вже незабаром молода офіцерська родина раділа народженню первістка – сина Андрія. Перший зубчик, перший крок, перший клас. Перші труднощі й перші прикрощі – усе

в їхньому житті було першим, а потім – яскравим й зворушливим.

З народженням доньок Тетяни й Віри клопотів побільшало. Та, як часто трапляється у родинах військових, лягли вони в першу чергу на плечі мами. Тамара Олексіївна на жаліла сил, адже чоловік і діти були сенсом її життя.

Смачно нагодувати, випрати повзунки, зв’язати теплі шкарпетки й рукавички, перевірити уроки, провести відверту розмову, – нехитрі жіночі турботи, які займають левову долю часу й ніколи не завершуються…

– Мої діти росли досить відкритими й лагідними, – розповідає Тамара Мироненко. – Я вчила їх бути вони стали працелюбними й відповідальними людьми. Намагалася навчати їх добрим вчинкам. Якщо виникала яка-небудь проблема, спочатку розбиралися у чому справа, а потім робила висновки.

Але сказати, що майбутніх офіцерів у сім’ї карали суворо, значить покривити душею. У родині, де батько військовий пілот, а мати педагог, намагалися якомога більше часу проводити разом. Мироненки побували практично у багатьох куточках України, відпочивали в Криму й Карпатах.

За роки батькової служби Мироненкам довелось об’їздити чимало військових гарнізонів. Саме там однією з найулюбленіших родинних розваг стало відвідування військового аеродрому, де разом із татом дітлахи могли годинами спостерігати за польотами. Так юні дитячі серця наповнювалися любов’ю до неба. І, як результат, у свої чотирнадцять років Тетянка вже здійснила три стрибки з парашутом. Тож недивно, що син і донька обрали для себе офіцерську кар’єру.

– Ні, за дітей, коли вони поряд з батьком, я ніколи не боялася, – зізнається Тамара Олекіївна. – Мій Олександр дуже освічений спеціаліст. А ще він чудовий батько й чоловік. За ним – як за кам’яною стіною.

Те, що у Мироненків останнє слово залишається за главою сім’ї, тут навіть і не приховують. Вважають, що так і повинно бути. Саме чоловік бере на себе відповідальність за вирішення всіх проблем, що виникають у родині. А жінка створює надійний тил, куди завжди є бажання повернутися.

І хоча діти давно живуть особистим життям зі своїми родинами, в будинку батьків вони бувають досить часто. Це ще раз підтверджує, що Тамарі Олексіївні вдається зробити свій дім затишним і гостинним. Вона – справжня офіцерська дружина. Ця жінка з тих, хто вміє любити й чекати, з тих, кого люблять. Не за щось, а просто так. Тільки тому, що вона – дружина й мама.

У той же час всі вони не втомлюються повторювати, що без люблячої, турботливої мами й дружини, такої як Тамара Олексіївна, досягти подібного результату було б неможливо…

Гучне й мелодійне переливання дверного дзвінка – й на порозі вона, берегиня родинного вогнища. Гарна зачіска й приємна усмішка, відчувалося, начебто ця жінка готувалася до зустрічі. А, може, вона просто звикла завжди бути в формі? Адже коли поряд велика родина, це, погодьтеся, багато до чого зобов’язує.

На столі свіженька випічка, варення й чай.

– Діти й онуки постійно приїздять до нас у гості, тут стає гамірно й весело, – зізнається Тамара Олексіївна. – Та я тиші й не люблю. Звикла, щоб у домі було багато людей.

Винуватцем “народження” родини Мироненків став випадок у Харкові. Тоді Тамару, ще зовсім молоду дівчину, у громадському транспорті захистив від хуліганів молодий офіцер у льотній формі. Так і познайомилися…

– Я у свого майбутнього чоловіка закохалася з першого погляду, – згадує Тамара Олексіївна. – Мужній і красивий мужчина, льотчик, справжній герой справив на мене неабияке враження. Серце йокнуло… і підказало – це саме він!

Сергій Даниленко.
м. Одеса.
Фото автора.

ЄвроПРО

США нарощують військову присутність в Чорноморському регіоні

Відповідно до угоди США та Румунії з оборони від балістичних ракет на колишній авіабазі в Девеселу буде розгорнуто американський багатоцільовий зенітний ракетний комплекс “Іджіс”, оснащений ракетами-перехоплювачами “Стендард-3” (SM-3).

За повідомленням американського посольства в Бухаресті, вартість комплексу, призначеного для перехоплення балістичних ракет середньої і малої дальності, становить 134 млн дол. Виступаючи на брифінгу 18 жовтня, прес-секретар Пентагону Джордж Літтл підтвердив плани розгорнути елементи ПРО в Румунії і ввести їх в експлуатацію в 2015 році.

Для участі в церемонії початку робіт із розміщення протиракетного комплексу, яка пройде в Девеселу, до Румунії прибуде заступник міністра оборони США з політичних справ Джеймс Міллер. Очікується також прибуття низки високопоставлених представників країн-членів НАТО.

Участь Румунії в архітектурі протиракетної оборони НАТО є частиною Європейського поетапного адаптивного підходу ПРО США. У його рамках спочатку планувалося створити ЄвроПРО в чотири етапи.

На першому, який тривав по 2011 рік, на Середземномор’ї були розміщені чотири американських есмінця “Іджіс” із протиракетами SM-3, а також радар в Туреччині. Потім до 2015 року повинні бути розміщені батареї протиракет у Румунії, а до 2018 – у Польщі. На четвертому етапі, до 2020 року, планувалося переоснастити всі комплекси досконалішими протиракетами, здатними збивати міжконтинентальні балістичні ракети.

У березні влада США оголосила про відмову від четвертого етапу розгортання американської системи ПРО в Європі, який включав у себе розміщення на континенті протиракет SM-3 IIB з збільшеними бойовими можливостями. Разом із тим, Вашингтон заявив, що, як і раніше, має намір розмістити елементи ПРО на території Польщі та Румунії.

Демонстрація військової потужності США у Східній Європі і біля узбережжя Чорного моря може викликати різкий протест РФ. Адже Чорне море колись було частиною території СРСР. Вже побудовані і ті, що будуються в чотирьох країнах: Туреччині, Болгарії, Румунії і Грузії американські військові бази перешкоджають реалізації російської стратегічної політики. Незважаючи на те, що Сполучені Штати неодноразово оголошували про те, що їх мета не Росія, керівництво РФ залишається при окремій думці. Судячи з нинішньої ситуації, російська сторона поки проявляє стриманість, сподіваючись вирішити проблему через переговори.

НАВЧАННЯ

НАТО проводить в Польщі та країнах Балтії найбільші за останнє десятиліття стратегічні маневри – Steadfast Jazz. У навчаннях беруть участь сухопутні, морські і повітряні підрозділи з 25 держав – всього близько 6 тисяч військовослужбовців. Вони прибули як із країн НАТО, так і з країн – партнерів Альянсу – Фінляндії, Швеції та України. Росія бере участь у навчаннях як спостерігач. Активна фаза маневрів триватиме до 9 листопада.

Великі маневри НАТО

У навчаннях задіяно близько 40 літаків і гелікоптерів, у тому числі – F-16, МиГ-29, Су-22, Мі-8. На морі – 15 бойових частин, два підводні човни, кораблі і фрегати. На суші бойові дії відпрацьовують мотострілецькі війська, підрозділи по боротьбі з бронетанковими військами, батальйон військ захисту від зброї масового ураження, підрозділи радіоелектронної боротьби, розвідники, а також кілька десятків одиниць бойової техніки.

Згідно з сценарієм Steadfast Jazz, якась країна, яка не є членом Альянсу, захопила частину території Естонії. НАТО у відповідь запустило механізм колективної оборони і відправило в регіон сили швидкого реагування.

Офіційна мета маневрів – перевірити можливість командування, контролю та спільних дій сил швидкого реагування НАТО при оперативній відповіді на військові кризи.

ВИПРОБУВАННЯ

У Росії випробували пульсуючий детонаційний двигун

Дослідно-конструкторське бюро імені Люльки розробило, виготовило та випробувало дослідний зразок пульсуючого резонаторного детонаційного двигуна з двостадійним спалюванням керосиноповітряної суміші. Середня виміряна тяга двигуна склала близько ста кілограмів, а тривалість безперервної роботи – більше десяти хвилин. До кінця поточного року ДКБ має намір виготовити і випробувати повнорозмірний пульсуючий детонаційний двигун.

За словами головного конструктора ДКБ ім.-Люльки Олександра Тарасова, під час випробувань моделювалися режими роботи, характерні для турбореактивного і прямоточного двигунів. Виміряні величини питомої тяги і питомої витрати палива виявилися на 30-50 відсотків кращі, ніж у звичайних повітряно-реактивних двигунів. Під час експериментів проводилося багаторазове включення і виключення нового двигуна, а також регулювання тяги.

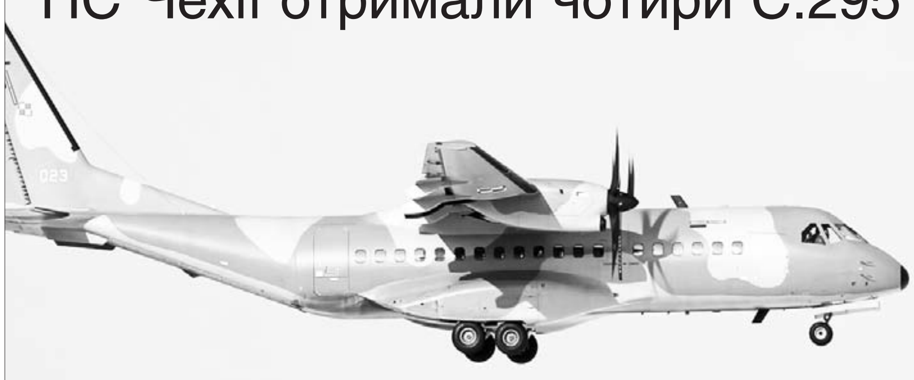
На основі проведених досліджень, отриманих при випробуванні даних, а також схемно-конструкторського аналізу ДКБ імені Люльки має намір запропонувати розробку цілого сімейства пульсуючих детонаційних авіаційних двигунів. Зокрема, можуть бути створені двигуни з коротким ресурсом роботи для безпілотних літальних апаратів і ракет та літакові двигуни з крейсерським надзвуковим режимом польоту.

У перспективі на основі нових технологій можуть бути створені двигуни для ракетно-космічних систем і комбінованих силових установок літаків, здатних виконувати польоти в атмосфері та за її межами.

За оцінкою конструкторського бюро, нові двигуни дозволять збільшити тягоозброєність літаків в 1,5-2 рази. Крім того, при використанні таких силових установок дальність польоту або маса авіаційних засобів ураження можуть збільшитися на 30-50 відсотків. При цьому питома вага нових двигунів буде в 1,5-2 рази меншою аналогічного показника звичайних реактивних силових установок.

ПЕРЕОЗБРОЄННЯ

ПС Чехії отримали чотири С.295

Делегація Чеської Республіки на чолі із заступником міністра оборони Лібором Карасеком (Libor Karasek) підтвердила отримання чотирьох транспортних літаків Airbus Military C.295. Делегація відвідала об’єкти компанії в Іспанії, в тому числі лінію остаточного складання C.295.

ПІВНІЧНИЙ ПОЛЮС

Відновлена експлуатація російського аеродрому в Арктиці

Російські військові відновили експлуатацію аеродрому Темп, розташованого на Новосибірських островах в Арктиці: перший літак військово-транспортної авіації у вівторок здійснив на ньому посадку. Про це повідомив перший заступник міністра оборони РФ генерал Аркадій Бахін.

За словами Бахіна, літак Ан-72 з робочою групою міноборони здійснив посадку на аеродромі. “Аеродром прийнятий нормально, смуга готова і дозволяє приймати літаки цього класу. В даний час тривають роботи з нарощування смуги для прийому літаків інших типів”, – додав заступник глави військового відомства.

Генерал підкреслив, що формування авіаційної комендатури аеродрому “Темп” на острові Котельний вже завершено.

“Загалом аеродром живий, діючий, і угруповання, яке необхідне для нормальної роботи аеродрому, створене”, – доповів Бахін і уточнив, що на сьогодні вже завершено створення модульного житлового комплексу, у стадії завершення знаходиться перевірка енергосистем і налагодження роботи систем фільтрації, очищення води та подачі гарячої води. За його словами, ця робота буде завершена протягом трьох-чотирьох днів.

У вересні ж кораблі Північного флоту доставили на острів Котельний спеціальний загін чисельністю близько 150 осіб, 40 одиниць техніки, а також спеціальне обладнання, житлові модулі для створення на острові авіаційної комендатури і проведення відновлювальних робіт на злітно-посадковій смузі.

КОНТРАКТИ

Командування ВПС Філіппін має намір підписати з італійською компанією AgustaWestland контракт на постачання восьми легких багатоцільових вертольотів AW109. Сума потенційної операції оцінюється в 3,4 мільярда філіппінських песо (78,6 мільйона доларів). У складі філіппінських ВПС нові вертольоти повинні будуть замінити застарілі MD 530.

Філіппіни куплять вісім італійських вертольотів

За словами офіційного представника ВПС Філіппін полковника Мігеля Окола, контракт планується підписати найближчим часом, щоб всі вертольоти були поставлені військовим вже до кінця 2014 року. У складі ВПС Філіппін нові вертольоти планується використовувати як легкі ударні машини при проведенні нічних операцій, а також для надання підтримки з повітря.

У березня 2013 року командування ВМС Філіппін придбало у AgustaWestland три багатоцільових вертольота AW109 Power, які планується використовувати для патрулювання і в пошуково-рятувальних операціях. Сума операції склала 2,2 мільярда філіппінських песо. В угоді також міститься опціон на постачання ще двох машин такого типу.

AW109 призначений для перевезення восьми осіб або вантажів загальною масою до 1,4 тонни. Вертоліт здатний розвивати швидкість до 311 кілометрів на годину і здійснювати польоти на відстань до 932 кілометрів.

СПІВРОБІТНИЦТВО

Україна-НАСА: співпраця триває

28 жовтня 2013 року під час робочої поїздки до Сполучених Штатів Америки Віце-прем'єр-міністр України Юрій Бойко та Голова Державного космічного агентства України Юрій Алексєєв у Вашингтоні зустрілися з Адміністратором Національного управління США з аеронавтики і дослідження космічного простору (NASA) Чарльзом Болденом та заступником Адміністратора NASA з питань міжнародного співробітництва Майклом О'Брасном.

Під час зустрічі сторони обговорили актуальні питання співробітництва України та США у сфері освоєння космічного простору, зокрема в рамках Міжнародної координаційної групи з космічного простору та Міжнародної групи експертів з космічної біології та медицини.

Обговорювалися також перспективи спільної участі у дослідженні далекого космосу, співпраці у наукових розробках в рамках програми NASA з "дорожньої карти" глобальних досліджень у космосі.

За результатами зустрічі було досягнуто домовленості щодо продовження співпраці двох країн у сфері космічних досліджень, а також щодо вивчення можливості подальшого співробітництва й участі українських підприємств космічної галузі у реалізації американських космічних проектів.

Було запропоновано створити двосторонню експертну групу з обговорення спільних можливих проектів, зокрема у галузі використання нових матеріалів та прикладних космічних досліджень. Адміністраторові NASA Чарльзу Болдену було передано запрошення відвідати Україну у зручний для нього час, повідомляє прес-служба Віце-прем'єр-міністра.

ЗА ГРАФІКОМ

"Дніпро" готується до старту

Черговий запуск ракети-носія "Дніпро" з еміратським супутником DubaiSat-2 призначений на 21 листопада, повідомляє компанія-оператор проекту МКК "Космотрас".

"Дата пуску ракети "РС-20Б" з групою космічних апаратів з позиційного району Домбаровський (Оренбурзька область) призначена на 21 листопада 2013 року в 07.10.11 за Гринвічем (11.10.11 мск)", – йдеться в повідомленні. Якщо запуск у цей строк не відбудеться, він може бути перенесений на резервну дату – 22 листопада 11.10 мск.

Основним корисним навантаженням буде 300-кілограмовий супутник дистанційного зондування Землі DubaiSat-2. Цей апарат, який планується вивести на орбіту висотою 600 кілометрів, буде здатний робити знімки поверхні Землі з роздільною здатністю 1 метр.

Крім того, "Дніпро" виведе на орбіту американський супутник SkySat-1, створений данськими студентами GOMX-1, японський наносупутник WNISat, призначений для моніторингу концентрації вуглекислого газу в атмосфері, а також перший польський науковий супутник BRITE-Poland ("Лем"), головним завданням якого будуть точні вимірювання яскравості зірок. Крім цих апаратів, "Дніпро" виведе на орбіту контейнери ISIpod, які випустять на орбіту понад півтора десятки малих апаратів стандарту Cubesat.

Намічений запуск "Дніпра" стане другим в 2013 році. Наприкінці серпня "Дніпро" вивів на орбіту південнокорейський супутник дистанційного зондування Землі KompSat-5.

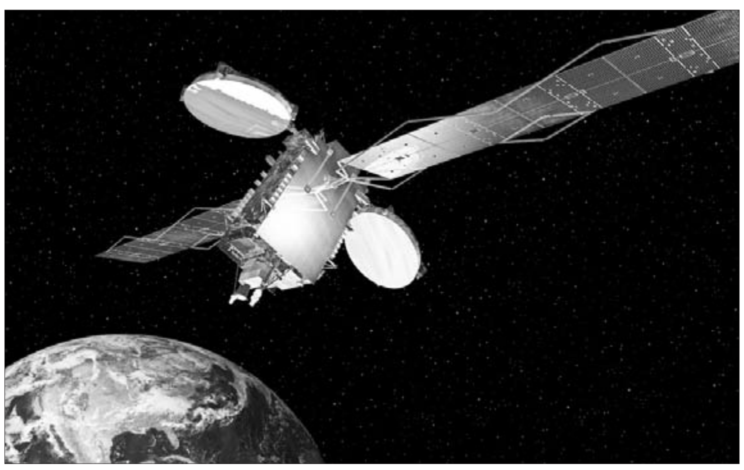
"Підготовка запуску "Дніпра" йде за планом", – сказав командувач Ракетних військ стратегічного призначення (РВСП) генерал-полковник Сергій Каракаєв Каракаєв.

Модернізацію розроблених ДКБ "Південне" (Дніпропетровськ) МБР РС-20 в конверсійні ракети-носії "Дніпро" здійснює Міжнародна космічна компанія "Космотрас". Запуски виконуються з космодрому "Байконур" і з позиційного району Ясненського з'єднання РВСП (Оренбурзька область). З 1999 року виконано 18 успішних пусків ракет-носіїв "Дніпро", за допомогою яких на орбіту виведені 63 космічних апарата 15 країн.

У КОСМОСІ РАЗОМ

Казахстан запропонував Киргизстану спільне використання супутників KazSat

Казахстан запропонував Киргизстану спільне використання казахстанських космічних апаратів зв'язку KazSat, повідомила прес-служба "Казкосмосу".

Пропозиція була озвучена на засіданні киргизько-казахстанської міжурядової ради, яка пройшла 1 листопада поточного року в м. Бішкек. Киргизька сторона розгляне пропозицію казахстанської сторони і проінформує до кінця першого кварталу 2014 року, передає агентство Сіньхуа.

РОЗРОБКИ

Бортове обладнання "Оріона" пройшло перші випробування

Бортове електронне обладнання створюваного в США нового космічного корабля багаторазового використання "Оріон" пройшло першу серію випробувань. Про це повідомила прес-служба НАСА.

За її свідченням, "авіоніка була встановлена на житловий модуль і включена для проведення серії випробувань системи". Сталося це в Центрі імені Кеннеді на космодромі на мисі Канаверал (штат Флорида) минулого тижня. "Попередні дані" вказують на те, що виготовлена для "Оріона" електроніка під час тестів "відпрацювала, як годиться", відзначило НАСА.

ДЛЯ НОВОЇ РАКЕТИ

Тестування двигуна для "Ангари-А5"

Воронезьке Конструкторське бюро Хімавтоматика (КБХА) провело успішні вогневі випробування кисneво-водневого ракетного двигуна РД0146Д, повідомляє підприємство.

Комплекс робіт із двигуном РД0146Д проводиться підприємством відповідно до графіку створення кисново-водневого розгінного блоку для важкої РН "Ангара-А5" в рамках дослідно-конструкторської роботи "Двіна-КВТК" на замовлення ФГУП "ДКНВЦ імені Хрунічева".

"У КБХА 28 жовтня успішно проведена перша серія вогневих випробувань етапу випробувань з доведення кисново-водневого ракетного двигуна РД0146Д", – йдеться в повідомленні.

Двигун РД0146Д тягою 7,5 тонно-сил створюється на основі двигуна РД0146 тягою 10 тонно-сил. До теперішнього часу на експериментальній базі підприємства проведено 68 вогневих випробувань двигунів сімейства РД0146, у тому числі шість – із використанням такого типу пального, як рідкий метан.

Як повідомляє КБХА, проведені випробування підтвердили працездатність штатної конструкції двигуна РД0146Д. Наступним етапом стануть випробування з використанням знову розробленої системи імітації висотних умов, введеної в експлуатацію на вогневому стенді.

НА ПЕРСПЕКТИВУ

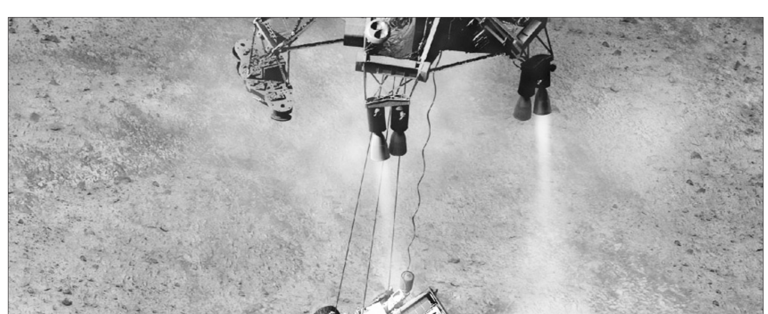
ESA планує доставку зразків ґрунту з Марса

Інженери Європейського космічного агентства, ESA, почали випробування спеціального контейнера для доставки зразків марсіанського ґрунту на Землю. Сфера діаметром 23 сантиметри повинна забезпечити збереження зразків при зльоті з Марса і при проходженні через щільні шари атмосфери Землі.

Капсула важить близько п'яти кілограмів, і її планується запустити з Марса за допомогою спеціальної ракети, розміщеної на посадковому модулі. Під час передбачуваної місії капсула кілька діб проведе на орбіті навколо червоної планети і потім буде підхоплена супутником, який також буде використовуватися для вивчення Марса з космосу.

Згідно з планом, орбітальний модуль перевантажить контейнер у апарат, що повертається на Землю. Даний блок відстикується від супутника, включить двигуни і відправиться до нашої планети, де потім увійде в атмосферу і зробить м'яку посадку. Таким чином, вся місія буде потребувати злагодженої роботи багатьох різних автоматичних апаратів: орбітального, посадкового, марсохода для збору зразків, ракетної капсули, що стартує з Марса і блоку, який доставить вантаж на Землю.

Передбачається, що відбирати проби буде марсохід, який заздалегідь прибуде на Марс. Це накладе додаткове обмеження на посадковий модуль, що летить слідом: він повинен буде сісти досить близько до марсоходу. І, можливо, на посадковому модулі буде ще один марсохід, єдиним завданням якого стане дістатися до великого апарату,

взяти зразки і відвезти до місця старту з поверхні планети.

Розробники програми поставили перед інженерами ESA додаткову умову: контейнер, в якому марсіанський грунт прибуде на Землю, повинен витримати спуск з несправним парашутом без порушення герметичності. Перші тести показали, що досягти такої міцності цілком можливо. Ця умова з'явилася у зв'язку з тим, що в 2004 році апарат NASA Genesis, який збирав частинки космічного вітру, під час повернення не зміг розкрити парашут і впав у штаті Юта. Як наслідок, безліч зразків були засмічені матеріалом із Землі.

Вчені називають марсіанський грунт найбільш дорогою речовиною, так як кілька сотень грам піску з Марса буде доставлено в рамках місії вартістю в кілька мільярдів євро. Точний бюджет подібної операції і навіть склад апаратів для неї поки не визначені: відомо лише те, що політ на Марс за зразками відбудеться не раніше 2020 року. Але оскільки основні вимоги до доставки вже зрозумілі, ESA почало підготовку заздалегідь.

Повернення речовини з Марса є більш складною місією, ніж уже здійснене зондування Місяця, астероїдів, комет і запланований, але не здійснений через аварію космічного апарату відбір проб з Фобоса, супутнику Марса.

ДО 70-РІЧЧЯ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

Роль авиации в операциях по освобождению Украины

Продовження. Початок у №№ 43-44

Надо сказать, что группировки ВВС Красной Армии, объединённые в рамках фронтов в воздушные армии, по сравнению с люфтваффе носили более "стационарный" характер. Используя возросшую мощь авиапромышленности и накопленные за зиму – весну 1943 года резервы матчасти, а также производя ускоренную подготовку молодого лётного состава, советская сторона обеспечила достаточно стабильное пополнение экипажами и техникой строевых частей, тем самым постепенно цементируя состав воздушных армий.

Несмотря на тяжёлые потери в оборонительном сражении, советская авиация в районе Белгорода была значительно усилена к началу августа. Кроме 2-й воздушной армии, выдержавшей июльский удар люфтваффе, здесь теперь действовала 5-я воздушная армия генерал-лейтенанта С. К. Горюнова. Участок фронта между войсками Воронежского и Юго-Западного фронтов в середине июля был передан Степному военному округу, переименованному директивой Ставки от 9 июля в Степной фронт. Объединение генерал-полковника И. С. Конева имело в своем составе 53-ю армию, к которой 16 июля присоединились бывшие левофланговые армии Воронежского фронта (7-я гвардейская и 69-я армии). Уже 18 июля все три армии Степного фронта развернули преследование противника. 5-я воздушная армия (будущий 5-ый авиационный корпус ВВС Украины, а сейчас – Воздушное командование "Юг" Воздушных Сил Вооружённых Сил Украины), находившаяся ранее в подчинении командования Северо-Кавказского фронта, еще в первых числах апреля передала свои соединения 4-й воздушной армии, после чего её штаб отбыл в распоряжение командующего Степным округом. Вначале в состав 5-й воздушной армии входили 2-й иак, 1-й шак, 1-й бак и 9-й сак. Весь май и июнь армия не только прикрывала тыловые районы Курской дуги, но и вела подготовку находящихся в её составе соединений, которые по мере достижения боевой готовности передавались в состав 2-й, 17-й и 1-й воздушных армий. Из вышеуказанных корпусов лишь 2-й иак генерал-лейтенанта А. С. Благовещенского после начала Курской битвы некоторое время находился в её составе, выполнив 7 и 8 июля прикрытие с воздуха частей 5-й гвардейской танковой армии, выдвигающихся к Прохоровке. Но вскоре и он убыл на Западный фронт в связи с проведением операции "Кутузов".

К моменту, когда Степной округ был переименован в Степной фронт, в составе армии С. К. Горюнова имелся лишь один корпус – 8-й сак генерал-майора Н. П. Каманина, преобразованный 21 июля в 5-й шак. 13 июля в составе 5-й воздушной армии был образован еще один корпус – 10-й иак полковника М. М. Головня. В его состав была включена 235-я иад (входила в 5-ю ВА с 31.5.43). Вторая дивизия, 201-я иад, в это время продолжала перебазирование из 4-й воздушной армии, начатое 6 июля. К 16 июля 201-я иад окончательно вошла в объединение генерала С. К. Горюнова.

В середине июля 10-й иак и 8-й сак были еще не в полной мере готовы вести боевую работу. Их состав пополнился молодым лётным составом, который требовал продолжительной тренировки. Кроме того, серьёзные недостатки были выявлены в состоянии материальной части. Проверка, проведённая в 201-й иад 12 июля, показала, что, к примеру, 437-й иап был укомплектован истребителями старого выпуска, практически пришедшими в негодность. Отчет генерала С. К. Горюнова Военному совету фронта рисовал поистине безрадостную картину: "Полк на этой материальной части непрерывно участвовал в боях под Сталинградом, Новочеркасском и Новороссийском, в результате чего 20 самолётов требуют замены обшивки (пришедшей в негодность) и 3 самолёта – замены моторов (полная выработка моторесурса)".

Проблемы с матчастью испытывали и подчинённые генерала Н. П. Каманина. Та же проверка показала, что в составе 8-го сак имелось 80 Ил-2 деревянной конструкции, у которых требовалась замена полотна, частично фанеры, а также шпаклёвки и окраски. Самоотверженная работа технического состава корпусов позволила к началу боёв в основном устранить выявленные неисправности материальной части. Правда, участвовать в наступлении пилотам 5-го шак и 10-го иак пришлось в составе не 5-й, а 2-й воздушной армии.

Далі буде.

Из плеяды наставников-черниговчан

5 ноября исполняется 95 лет со дня рождения Героя-украинца, прошедшего всю войну и освобождавшего Украину – Героя Советского Союза, лётчика разведывательной авиации Виктора Мысниченко, ещё до недавнего времени, до 2007 года, проживавшего в Киеве…

Виктор Мысниченко родился 5 ноября 1918 года в селе Орловка, ныне в черте города Брянка Луганской области, в семье рабочего.

В 1939 году, после окончания 3-го курса Ворошиловградского сельскохозяйственного института, был призван в Красную Армию. В 1940 году окончил Харьковское военное авиационное училище, школу стрелков бомбардировщиков. Службу проходил в 316-м разведывательном авиаполку Киевского военного округа. В составе этого полка встретил и Великую Отечественную войну.

Участник боевых действий с первого дня войны. Воевал на Юго-Западном, Сталинградском, 3-м Украинском фронтах в частях разведывательной авиации. Был ранен. Последние боевые вылеты совершил в мае 1945 года в небе Чехословакии.

К марту 1945 года капитан Виктор Мысниченко совершил 211 боевых вылетов на разведку и фотографирование объектов противника. По его данным было подавлено 42 батареи, уничтожено большое количество автомашин, танков, живой силы противника.

Указом Президиума Верховного Совета СССР от 29 июня 1945 года за образцовое выполнение боевых заданий командования на фронте борьбы с немецко-фашистскими захватчиками и проявленные при этом мужество и героизм капитану Виктору Ивановичу Мысниченко присвоено звание Героя Советского Союза с вручением ордена Ленина и медали "Золотая Звезда".

После окончания Великой Отечественной войны продолжил службу в военной авиации. В 1951 году окончил курсы усовершенствования офицерского состава, в 1959 году – заочно Военно-воздушную академию. Служил старшим преподавателем в Черниговском высшем военном авиационном училище лётчиков. С 1973 года полковник Виктор Мысниченко в запасе.

Жил в городе Чернигове. С марта 1974 по сентябрь 1985 года работал директором туристических поездов и турбаз, заместителем начальника морского клуба, начальником отдела кадров комбината стройматериалов и конструкций. Последние годы жил в столице Украины городе Киеве. Скончался 31 января 2007 года. Похоронен в Киеве на кладбище Пуща-Водица.

Сторінку підготував Олексій Тригуб.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

11 – 17 листопада

11 листопада 1917 р. *створено протилітаковий дивізіон (2 батареї: 8 зенітних гармат та 12 кулеметів) – перша частина ППО Радянської республіки.*

11 листопада 1946 р. *народився льотчик-космонавт В.О.Соловйов.*

11 листопада 1966 р. *народився начальник управління авіаційно-технічного забезпечення логістики Командування Повітряних Сил ЗС України О.О.Гуйван.*

12 листопада 1906 р. *здійснено перший успішний, офіційно зареєстрований, політ в Європі, А.Сантос-Дюмон на біплані власної конструкції схеми "качка" пролетів 220 м.*

12 листопада 2008 р. *засновано Джанкойську авіаційну комендатуру. Командир М.М.Гавриш.*

12 листопада 1912 р. *вперше відбувся катапультний старт гідролітака. Його виконав Г. Кьортісс на літаку А-1.*

12 листопада 1930 р. *створено 9-у військову школу льотчиків і льотчиків-спостерігачів. День створення ХУПС ім. І.М.Кожедуба.*

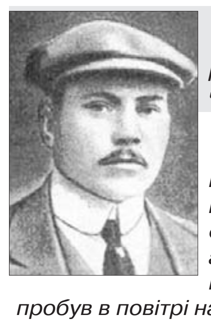

12 листопада 1934 р. *народився Герой Радянського Союзу, Заслужений льотчик-випробувач СРСР В.Г.Гордієнко.*

12 листопада 1947 р. *відбувся перший політ гелікоптера двохгвинтової співвісьової схеми конструкції Камова Ка-8.*

12 листопада 1952 р. *здійснив перший політ дальній бомбардувальник Ту-95, екіпаж О.Д.Перельота.*

12 листопада 1965 р. *запуск АМС "Венера-2".*

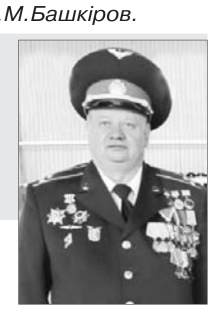
13 листопада 1881 р. *народився перший російський льотчик М.Н.Єфімов.*

13 листопада 1907 р. *відбувся перший вільний політ гелікоптера. Його виконав француз П.Корню на апараті двохвинтової повздовжньої схеми, пробув в повітрі на висоті 30 см впродовж 20 с.*

13 листопада 1940 р. *засновано ТОВ "Київський проектно-конструкторський інститут авіаційної промисловості "Київавіапроект".*

13 листопада 1946 р. *здійснив перший політ фронтовий винищувач Су-9 ("К") – перший реактивний літак ДКБ П.О.Сухого, Г.М.Шиянов.*

13 листопада 1947 р. *народився військовий льотчик, командир АГ ДА ВПС України (1992-1993) М.М.Башкіров.*

13 листопада 1953 р. *народився заступник начальника управління АА СВУ – головний інженер АА ЗСУ (1995-2001) І.Л.Неділько.*

13 листопада 2001 р. *ВПС ЗС України представили медичний літак "ВІТА", створений на базі Ан-26.*

14 листопада 1910 р. *здійснено перший зліт з палуби корабля, Ю.Елі на біплані конструкції Г.Кертісса.*

14 листопада 1916 р. *народився конструктор авіаційних кулеметів і гармат М.М.Афанасьєв.*

14 листопада 1917 р. *народився голова Державної комісії з льотних випробувань комплексів "Зеніт-2", "Молнія-1", "Союз" К.А.Керімова.*

15 листопада 1914 р. *народився конструктор авіадвигунів, керівник ЗМКБ "Прогрес" (1968-1988), Герой Соціалістичної Праці В.О.Лотарьов.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

11 – 17 листопада

15 листопада 1922 р. *народився військовий льотчик, повний кавалер ордена Слави, Герой Радянського Союзу І.Г.Драченко.*

15 листопада 1960 р. *створено літаючу лабораторію на базі літака Ту-104, яка дозволяла відтворювати стан невагомості для підготовки перших космонавтів.*

15 листопада 1988 р. *відбувся перший космічний старт ОК "Енергія – Буран". Орбітальний корабель "Буран" здійснив два оберти навколо Землі і вперше у світі здійснив посадку в автоматичному режимі (Байконур).*

16 листопада 1904 р. *народився авіаконструктор, винахідник першого в світі крила стрілоподібної форми для реактивних винищувачів О.С.Москальов.*

16 листопада 1934 р. *Радянський Союз вперше взяв участь в Паризькому Міжнародному авіасалоні, продемонструвавши літаки "Сталь-2", Р-5, АІР-9, модель гондоли аеростату "СССР-1" та інші експонати.*

16 листопада 1949 р. *народився генеральний директор ДП " Одеський авіаційний завод" В.В.Юхачов.*

16 листопада 1952 р. *народився начальник Зенітних Ракетних Військ – заступник начальника ППО апарату начальника ППО Командування ПС ЗС України (2006-2010) Ю.І.Галушко.*

16 листопада 1979 р. *народився Вінницький прокурор з нагляду за додержанням законів у військовій сфері М.В.Козачук.*

17 листопада 1913 р. *народився штурман Герой Радянського Союзу Г.С.Глига.*

17 листопада 1923 р. *народився заслужений льотчик-випробувач, Герой Радянського Союзу І.К.Вєдерніков. Учасник Великої Вітчизняної війни з 1944 р. Із 1962 р. – на випробній роботі в ДКБ А.М.Туполєва. Випробовував Ту-142.*

17 листопада 1923 р. *народився заслужений льотчик-випробувач Ю.М.Павлов. Із 1962 по 1983 рр. – на льотно-випробній роботі в ЛВІ. Провів випробні роботи Мі-2, Мі-4, Мі-6, Мі-8, Мі-10, Мі-24 за тематикою інституту.*

17 листопада 1992 р. *було запущено супутник радіотехнічної розвідки "Космос-2219".*

17 листопада 1997 р. *було запущено супутник "Ресурс Ф-1М", який призначено для вивчення природних ресурсів.*

НЕОБЫЧНЫЕ САМОЛЁТЫ

Первый советский самолёт с автопилотом

В октябре 1932 года в группе писателей и журналистов в день 40-летнего юбилея литературной деятельности Максима Горького, родилась идея построить агитационный самолёт, назвав его в честь писателя. Был создан Всесоюзный комитет по строительству самолёта, по всей стране начался сбор денег на постройку, давший в короткий срок около 6 миллионов рублей. Комитет организовал в своем составе Технический совет, которому поручил выявить лицо будущего самолёта и разработать технические требования, исходя из основных назначений самолета.

К 1931 году конструктор А. Н. Туполев, успешно запустив в массовое производство бомбардировщик ТБ-3, занимался дальнейшей разработкой сверхтяжёлых гигантов – летающих крепостей. Был создан эскизный проект пассажирского варианта бомбардировщика ТБ-4, названный АНТ-20. Ему и суждено было стать "Максимом Горьким".

17 июня 1934 лётчик-испытатель М.Громов выполнил на АНТ-20 первый полет продолжительностью 35 мин. Второй полёт состоялся через два дня над Красной площадью во время встречи челюскинцев. Самолёт эскортировали два истребителя И-5. М.Громов и Н.Журов на этом самолёте в том же 1934 году установили два мировых рекорда, подняв грузы массой 10000 кг и 15000 кг на высоту 5000 м. На самолёте во время визита в СССР совершил полёт Антуан де Сент-Экзюпери.

Просуществовал самолёт чуть больше года.

18 мая 1935 на центральном аэродроме столицы проходил демонстрационный полет, во время которого самолёт потерпел катастрофу…

АНТ-20 был интересен тем, что впервые в истории мировой авиации в нём была применена система электропитания трёхфазного переменного тока напряжением 127 В и частотой 50 Гц, питавшая бортовое оборудование. Самолёт был оборудован лестницей, которая, сворачиваясь, становилась частью пола. В крыльях были расположены двухъярусные кровати для отдыха. При необходимости самолёт мог быть разобран и транспортирован железной дорогой. Кроме того, в нём впервые в СССР был применён автопилот. Также впервые для тяжёлого самолёта была применена электродистанционная система управления.

Власовская авиация на театрах военных действий

Продовження. Початок у № 44.

И без того тяжёлую атмосферу отягощали грозные приказы и распоряжения, грозившие самыми жестокими карами "трусам", "сплетникам" и "пораженцам". Разыгрывались случаи, способные подорвать веру в себя даже у умелого лётчика. Капитан Тит Покровский в войну был командиром эскадрильи 136-го скоростного бомбардировочного авиационного полка на Як-2, через 3 первых месяца боёв был сбит и садился на вынужденную 9 (!) раз, пошёл под трибунал за сказанную с болью фразу: "О чём они там думают – сколько можно летать на этих гробах!". Лётчик, имевший 4 ордена Красного Знамени, был приговорён к расстрелу и лишь благодаря спешно доставленному самолётом в Москву письму товарищей-лётчиков их командира оставили в живых, в назидание разжаловав и переведя в штурмовой авиаполк. Обвиненному в трусости капитану Покровскому не суждено было умереть от "своей" пули – в одном из вылетов над Азовом его Ил-2 был сбит и упал в море…

Поплатиться можно было за неосторожное высказывание, "распространение слухов", неодобрительный отзыв о руководстве и, особенно, политорганах, занятых "воспитанием" личного состава. Из донесения комиссара 32-го гвардейского истребительного авиационного полка: "… и.о. комэска Герой Советского Союза В. А. Орехов не понимал той силы и значения, которое может оказать ему в выполнении боевого приказа партполитработа. Считает, что совещания, собрания, лекции, доклады являются пустым делом, пустой тратой времени…" "Оргвыводы" могли настигнуть всякого, невзирая на его реальную боевую работу, а, надо заметить, что "несознательный" истребитель Владимир Орехов на тот момент имел больше всех побед в полку и был первым по числу боевых вылетов во всей дивизии!

Не менее крутыми иногда оказывались последствия аварии или ошибки лётчика. Будущий командующий авиацией ПВО страны, инженер-капитан А. Л. Кадомцев получил 10 лет лишения свободы за повреждённый при посадке Як-1. Самолёт восстановили в течение полутора суток, а виновнику заменили срок отправкой в штрафбат, направив затем "смывать вину кровью" стрелком в 30-й бомбардировочный авиаполк.

22 июня 1941 – допрос сбитого советского летчика.

Попавшего в плен лётчика ожидало такое же, как и других, ошеломление от того, что ему дома заочно уже вынесен приговор: "имея на руках личное оружие, сдался в плен и этим изменил Родине", за что статья 58-1 предусматривала неизбежные 25 лет заключения с последующей высылкой в отдалённые места. Это не было выдумкой власовских эмиссаров: знаменитый побег Михаила Девятаева из плена на захваченном бомбардировщике Не-111Н-22 завершился "искуплением вины" пилотом и одиннадцатью спасенными им товарищами в лагере, только теперь уже – в лагере своём, советском (М. П. Девятаев просидел там 14 месяцев). Впрочем, лётчику зачли доставленную к своим секретную машину – носитель крылатых ракет Fi.103 (ФАУ-1), освободив досрочно, в чём немалое участие принял один из основателей советской ракетной программы и Главный конструктор ОКБ-1 С. П. Королев.

Результаты такой "воспитательной работы", нажим на пленных с двух сторон и искреннее недовольство части людей положением в родной стране, оканчивалось для объявленных вне закона согласием лишь формально признать свою участь и состоявшуюся "измену", перейдя на службу к противнику.

В августе 1942 года в лагере Осиновка под Оршей группа пленных офицеров, искавших возможность вновь вернуться к лётной работе, предложила сформировать из них отдельную авиачасть в составе Люфтваффе. Инициаторами стали майор Филатов, капитан Рипушинский и лейтенант В. П. Плющев. Такая группа под началом Филатова была образована, хотя доверить вчерашним противникам самолёты немцы не торопились, перепроверяя лётчиков и проводя их общую переподготовку, а точнее доучивание, поскольку многие вчерашние сталинские соколы попали на фронт, а оттуда в немецкий плен, имея всего по нескольку десятков лётных часов, из них на боевых машинах – порой не более 10. К тому же, абсолютному большинству необходимо было освоить немецкий язык.

Первоначально теорию полётов, штурманское дело и матчасть в группе изучали 22 человека, в том числе 9 лётчиков, 3 штурмана и 4 стрелка-радиста. В это же время в составе 4-го и 6-го воздушных флотов Люфтваффе были образованы группы техсостава из числа пленных добровольцев, обслуживавших самолёты.

Далі буде.

За матеріалами журналу "История авиации", № 2 (2000).

Сторінку підготував Олексій Тригуб.

Полковник запасу Ігор Неділько:

“Ми робимо все для підтримання миру і спокою у світі”

Кожен радянський офіцер у свій час знав, що “є в Союзі три діри: Термез, Кушка і Мари”. Дір, правда, було набагато більше, у кожному військовому окрузі своїх вистачало, і тому список міг звучати по-різному, проте гарнізон Мари завжди був у цій приказці як символ того найбільш небажаного місця, куди могла доля кинути офіцера. Напевне, тому, що в Радянському Союзі це була чи не найпівденніша точка, де могла проходити служба офіцера. З усіма “вигодами”, котрі дарувала людині військовій Середня Азія і Туркменістан зокрема: постійною спекою з ранньої весни й до пізньої осені, коли рідина в термометрі нижче позначки +40 градусів за Цельсієм опускалася, та й то не набагато, лише під ранок, та пронизливими вітрами з дрібнесеньким піском, який проникав в усі шпарини – в інші місяці року. Природа, до якої, здавалось, європеєць звикнути не може. Звичаї, писані й неписані, котрі потрібно знати...

Майора Ігоря Недилька, заступника командира ескадрилії з інженерно-авіаційної служби, офіцерська доля закинула в Мари у 1985 році, після закінчення п’ятирічного терміну служби в Групі Радянських військ в Німеччині. До цього в послужному списку особової справи офіцера були зазначені роки навчання у Васильківському ВАТУ, служба під Одесою, в Лиманському, в розвідувальному полку, де він був техніком літаків МіГ-21Р і МіГ-21УМ, та знову навчання у Військово-Повітряній інженерній академії імені професора М.Є.Жуковського в Москві. Потім – служба в Білорусії, в містечку Ліда.

– Вважалося, що ми служили в Марах. Там жила моя сім’я та сім’ї інших офіцерів та прапорщиків полку. Моя дружина, теж військовослужбовець, ходила на службу. Наші діти вчилися в російській школі, – згадує ті далекі вже часи Ігор Леонідович. – Проте так само можна було сказати, що ми служили в Узбекистані на аеродромі Какайди, що поблизу Термезу, чи аеродромі Ханабад. Обидва – майже за 1000 кілометрів від нашого аеродрому. Чи в Калиморі, що поблизу Кушки, за 300 кілометрів від нашої бази в Марах. Все залежало від того, які завдання виконували винищувачі-бомбардувальники Су-17М3 нашого полку на території Афганістану. Пам’ятаю, одного разу відрядження до Какайди тривало 7 місяців. А відрядження тривалістю у три-чотири місяці поспіль для мене були звичним явищем, коли я був заступником командира ескадрильї з ІАС, і пізніше, коли вже став начальником ТЕЧ полку.

Бойова робота льотчиків 156-го авіаційного полку винищувачів-бомбардувальників у роки афганської війни не припинялася ні на місяць. Полки в Афганістані змінювали один одного через рік бойової роботи, а 156-й АПВБ, вважалося, розташований на радянській території, отже, йому заміна не потрібна. Він брав участь в усіх операціях радянських та афганських військ на півночі Афганістану. Наказ, перебазування на найближчий на радянській землі аеродром, і – в повітря. Льотчики літали, бомбили та обстрілювали, а техніки чекали їх на землі. Та про ту службу полковник запасу Ігор Неділько не дуже хоче згадувати.

– Всяке було, – відмахується ветеран. – Латали пробоїни на крилах та фюзеляжі. Кілька разів міняли розбите кулею осклінння літака. Словом, виконували свою роботу.

Як там “всяке було” технікам, говорять нагороди на парадному кітелі офіцера запасу, який майже 5 років керував роботою з обслуговування літаків та підготовкою їх до повторного вильоту. За роки служби поблизу Афганістану – дві медалі “За бойові заслуги”, орден “За службу Батьківщині у ЗС СРСР” III ступеня. Бойові нагороди просто так не роздавали!

Та навіть у пеклі бойової роботи офіцер не припиняв вчитися. Він ще раз, вже заочно, вступив до ВПІА імені професора М.Є.Жуковського, на цей раз – на курси підготовки керівного складу, і закінчив її, отримавши вищу військову освіту. Ці знання невдовзі стали в пригоді, коли в березні 1995 року він став заступником начальника управління армійської авіації Сухопутних військ України – головним інженером армійської авіації.

Починати прийшлося майже з нуля. З кількасот бойових та транспортно-бойових вертольотів різних моделей та модифікацій, котрі отримали Збройні Сили України після розпаду СРСР на початок 1995 року в повітря могли підніматися лише 26 машин.

– Своєю головною заслугою на останній військовій посаді, – з гордістю говорить полковник запасу, – я вважаю те, що на момент мого звільнення армійська авіація України мала 125 боєготових вертольотів.

Вирішувати ситуацію з відновленням льотної придатності вертольотів необхідно було терміново. Майже одразу після призначення полковника Ігоря Недилька на посаду головного інженера АА СВ України перед армійською авіацією керівництво поставило завдання підготувати вертолітний загін для участі у миротворчій операції в Боснії та Герцеговині. Це мали бути 2 Мі-26 та 3 Мі-8МТВ. Якщо Мі-8МТВ, придатні до використання в миротворчому загоні, в бойовому строю ще були, то Мі-26 потребували капітального ремонту. Особливість української підготовки до миротворчої операції полягала в тому, що грошей на капітальний ремонт вертольотів не було. Керівництво Конотопського АРЗ на чолі з тодішнім директором Олексієм Єніним пішло на зустріч, і влітку 1995 року 2 Мі-26 були готові до виконання миротворчих завдань. А на початку серпня 15-й окремий вертолітний загін на чолі з полковником Ю.Іващенком приступив до виконання миротворчих завдань. Невдовзі були готові ще два Мі-26, проте на територію колишньої Югославії потрапив лише один із них. На початку 1996 року ця місія ООН завершилася.

Проте майже одразу розпочалися інші.

І Східну Славонію для виконання миротворчих завдань прибули одразу два українських миротворчих авіаційних загони. 17-а транспортно-бойова ескадрилья на вертольотах Мі-8 та 8-а бойова – на Мі-24. За кілька років, що українські вертолітники виконували миротворчі завдання у складі цієї місії, відбулося кілька ротацій авіаційної техніки. Щоб забезпечити безперебійну заміну вертольотів в умовах недостатнього фінансування, офіцерами управління головного інженера армійської авіації був виконаний значний обсяг робіт. Успіх став можливим саме завдяки злагодженій роботі команди, котра складалася на той час з Володимира Міхеєва, Олександра Зими, Олександра Середіна, Олександра Нечваля та Олександра Музики на чолі з Ігорем Недільком були саме такою командою. Поступово справність вертолітного парку армійської авіації України стала зростати. Співпраця з Конотопським і Луганським авіаремонтними заводами та Державним науково-дослідним інститутом авіації, які очолювали Олексій Єнін, Олексій Мостовий та Олександр Харченко, дозволили розпочати програми продовження ресурсу та модернізації наявної вертолітної техніки, які сьогодні, через десятиліття, отримали своє логічне завершення.

– Найбільш пам’ятним для мене був 14-й окремий вертолітний загін, – говорить Ігор Леонідович. – У Косово він прибув 31 серпня 1999 року. 4 Мі-8МТВ дислокувалися на території Косово, а після завершення місії вся техніка загону, вертольоти та засоби їх обслуговування, були продані в Македонію. Для контролю передачі майна та надання допомоги у створенні армійської авіації молодої країни весною 2001 року мені доводилося кілька разів вилітати до Скоп’є. Досвід спілкування з інозамовником невдовзі, після звільнення з лав Збройних Сил України, став мені у пригоді.

У вересні 2001 року полковник Ігор Неділько став офіцером запасу, та з авіацією “не розпрощався”. Він очолив департамент однієї з українських зовнішньоторговельних компаній, що займається наданням послуг з ремонту та обслуговування авіаційної техніки й обладнання та навчання персоналу. На новій посаді освоївся швидко. Серед перших завдань – робота, подібна до тієї, котру доводилося виконувати в Македонії – надання допомоги в освоєнні вертольота Мі-24 та навчанні екіпажу і технічного персоналу. Тільки цього разу два десятки разів довелося літати у Шрі-Ланку. На скільки це вдалося? Ігор Неділько разом з директором Контопського АРЗ “Авіакон” отримав запрошення на святкування 60-річчя авіації цієї острівної країни як один із почесних гостей.

А всього, за підрахунками самого офіцера запасу, за час роботи в цивільній організації перелік країн, в яких довелося побувати, вже давно йде на десятки. Друзі та ділові партнери є в Африці, Азії, Європі.

– Україна продає авіатехніку та супутні послуги в десятки країн світу. Це не таємниця, – говорить Ігор Неділько. – В багатьох випадках саме вони є тим вирішальним фактором, завдяки якому законні уряди країн перемагають незаконні формування та банди на своїй території. Якби не наша допомога, країн, куди потрібно було б вводити миротворчі контингенти ООН було б набагато більше. Приємно відчувати, що ми теж робимо свій внесок у підтримання миру і спокою у світі.

Віктор Гедз.
Фото з архіву І.Неділько.

ФУТБОЛ

Перемог багато не буває, як і титулів та кубків

У цьому переконаний граючий тренер футбольної команди військовослужбовців Вінницького гарнізону і допризовної молоді міста "Авіатор" офіцер навчально-спортивної бази Повітряних Сил Збройних Сил України майор Руслан Бродовський.

Створена у цьому році команда – далеко не новачок у футболі. Разом із тим, колектив гравців у 2013 році вперше "заявився" у першу лігу чемпіонату міста Вінниця серед аматорів і вже за п'ять турів до його завершення здобув звання чемпіона.

З весни і до осені, поки тривав футбольний сезон, "Авіатор" взяв участь у майже півтора десятках різноманітних турнірів, кубкових змагань та чемпіонатів як у Вінниці, так і в області. Кращі гравці команди, у складі різних збірних, боролися за пальму першості на чемпіонаті Збройних Сил України, який цьогоріч проходив у Харкові.

– Наша команда, окрім звання чемпіона в першій лізі чемпіонату Вінниці, є "срібним" призером міжвідомчого чемпіонату ФСТ "Спартак", володарем "бронзових" нагород чемпіонату міста Вінниці з футзалу серед команд віком від 35 років, призерами відкритого міського чемпіонату серед аматорських команд, півфіналістом кубку Вінниці тощо, – каже президент клубу підполковник запасу Михайло Попик. До речі, його син, капітан Олексій Попик, проходить військову службу на посаді начальника служби пожежної безпеки 137-го об'єднаного Центру МТЗ Повітряних Сил і щогри виводить команду на поле як капітан.

Варто підкреслити, що у складі команди "Авіатор" є гравці віком від 17 років і до тих, які вже розміняли п'ятий десяток. Так, для порівняння, ворота команди захищає 17-річний Віталій Слободянюк, на позиції нападників грають солдати строкової служби окремої бази забезпечення штабу Командування ПС ЗС України Олег Сергійчук та Сергій Лунєєв. У допризовника Володимира Краковецького реноме – півзахисник, капітан Сергій Галунов відпрацьовує під нападниками, а "стовпів" оборони незмінно грають начальник воєнно-наукового відділу Командування ПС ЗС України полковник Володимир Коваль та начальник відділу – заступник начальника управління особового складу Командування ПС ЗС України полковник Микола Левицький.

Найголовнішим секретом успіху команди "Авіатор" у досягненні спортивних результатів у цьому сезоні майор Руслан Бродовський вважає величезне бажання кожного з гравців і команди в цілому досягти бажаного результату, а у футболі це – перемога.

– На футбольному полі усі рівні. Кожен із гравців, незалежно від віку і займаних посад, повинен з останніх сил відпрацьовувати на своїй позиції, бути дисциплінованим, дотримуватись вказівок тренера на гру і прагнути розвитку індивідуальної майстерності та командної зіграності, аби від однієї гри до іншої лише додавати, а не скидати обертів.

Керівництво команди в особі президента клубу, тренера і кураторів команди висловлює щиру вдячність керівному складу Командування Повітряних Сил, Вінницького гарнізону, видовому спорткомітету, командирам військових частин за постійну підтримку команди і сприяння в організації і проведенні як домашніх, так і виїзних матчів. Окрема подяка за небайдужість, розуміння і особистий вклад у розвиток клубу "Авіатор" – начальнику штабу – першому заступнику командира 456-ї гвардійської транспортної авіаційної бригади підполковнику Богдану Росподнюку та заступнику командира – начальнику організаційно-планового відділення 137-го об'єднаного Центру МТЗ ПС підполковнику Олександру Березіну.

Вже найближчими днями в актовій залі Вінницької міської ради відбудеться урочисте вшанування та нагородження чемпіонів і призерів футбольних змагань,к аматорів Вінниці, кращих гравців, тренерів і керівників команд та клубів.

Сподіваємось, що саме належна висока оцінка, теплі і щирі слова побажань у досягненні вищих спортивних висот команді "Авіатор", за підсумками сезону 2013 року, стануть гідним подарунком її тренеру майору Руслану Бродовському, який 7 листопада відзначив свій 38-й рік народження.

Андрій Агєєв.
Фото автора.

ФІЗИЧНА ПІДГОТОВКА

Двієчників "битимуть гривнею"

У Командуванні Повітряних Сил Збройних Сил України підбиваються підсумки чергових контрольних занять та, зокрема, заліків із фізичної підготовки. За словами начальника фізичної підготовки і спорту – начальника служби управління бойової підготовки Командування Повітряних Сил Збройних Сил України полковника Володимира Білухи, в рамках цьогорічних контрольних занять перевірено близько 60% офіцерів Командування, більшість із яких показали гарні результати.

– Лише 25 осіб отримали незадовільні оцінки, – розповідає полковник Володимир Білуха. – Інші ж 40% – це, переважно, ті, хто перебували на час перевірки у відрядженнях та відпустках, а також найпроблемніша група – офіцери, які тимчасово звільнені від занять фізичною підготовкою або переведені до групи лікувальної фізичної культури.

Звичайно, що переважна більшість із групи ЛФК, маючи проблеми зі здоров'ям, не займаються фізичною підготовкою у повному обсязі, або взагалі не можуть виконувати вправи. Та, за словами начальника служби управління бойової підготовки, є й такі військовослужбовці, які використовують статус "ЛФКашника", аби уникнути перевірки. Звикнувши до комфорту кабінетних крісел, та відростивши собі "робочого мозоля" на пузі, вони не хочуть перенапружуватися на біговій доріжці. Тому й використовують будь-яку шпаринку аби перечекати "хвилю". Втім для них вже до кінця місяця у Командуванні може бути організована ще одна, додаткова перевірка.

– Ефективно боротися з такими "кадрами", ми почнемо тоді, коли у Міністерстві оборони України затвердять проект нової Настанови з фізичної підготовки, – продовжує Володимир Миколайович. – Відповідно до її положень, військовослужбовці, які більше 6 місяців не оцінювались з фізичної підготовки (навіть перебуваючи у групі ЛФК), за підсумками року можуть розраховувати лише на оцінку "незадовільно".

Варто додати, що найближчим часом двієчників додатково ще й "битимуть гривнею". Принаймні, подібна практика існує у багатьох військових колективах, коли тим, хто не встигає з "фізо" рішенням командирів дещо зменшують щомісячні премії. А це суттєво впливає на розміри грошового забезпечення. Тож розслаблятися не варто і час відведений на "перекури", таки краще провести на спортивному майданчику.

Владислав Дем'яненко.
"Крила України".

БОРОТЬБА

Українські армійці – треті на чемпіонаті світу з боротьби серед військовослужбовців CISM

У Тегерані завершився чемпіонат світу з боротьби серед військовослужбовців CISM, у якому взяли участь спортсмени з 14 країн світу. Збірна Збройних Сил України виборола 2 золотих та 5 бронзових нагород. Перемогу у вагових категоріях 84 та 96 кг здобули солдати військової служби за контрактом Олександр Шишман та Сергій Єрошкін (греко-римська боротьба). Бронзові нагороди вибороли солдати військової служби за контрактом Євген Мягкий (60 кг), Євген Пишков (74 кг), Микола Айвазян (60 кг), прапорщик Євген Хавілов (66 кг) та солдат строкової служби Микола Кучмій (120 кг).

У підсумку команда ЗС України посіла третє місце в загальному заліку.

Прес-служба МОУ

ПЛАВАННЯ

Нова українська "золота рибка"

В Євпаторії, де проходив Національний Кубок України з плавання, українська плавчиня Ганна Дзеркаль уже всьоме здобула звання чемпіонки.

В останній день змагань вона фінішувала першою на 200 м батерфляєм (2:12.17) і на 200 м комплексним плаванням (2:12.23). Раніше Дзеркаль також була першою на 100 м і 200 м брасом, 100 м і 400 м комплексним плаванням і 100 м батерфляєм.

– Я намагаюся розвивати всі стилі плавання. Однак 200 метрів комплексним плаванням – це моя основна дисципліна. Тому я планую завоювати на цій дистанції призове місце на чемпіонаті Європи в Данії – наголосила спортсменка.

Варто зазначити, що Національний Кубок України з плавання є відбірковим етапом до чемпіонату Європи на короткій воді, який пройде в Данії 12-15 грудня. Українську команду плавців для участі в європейських змаганнях сформує тренерська рада вже до кінця листопада.

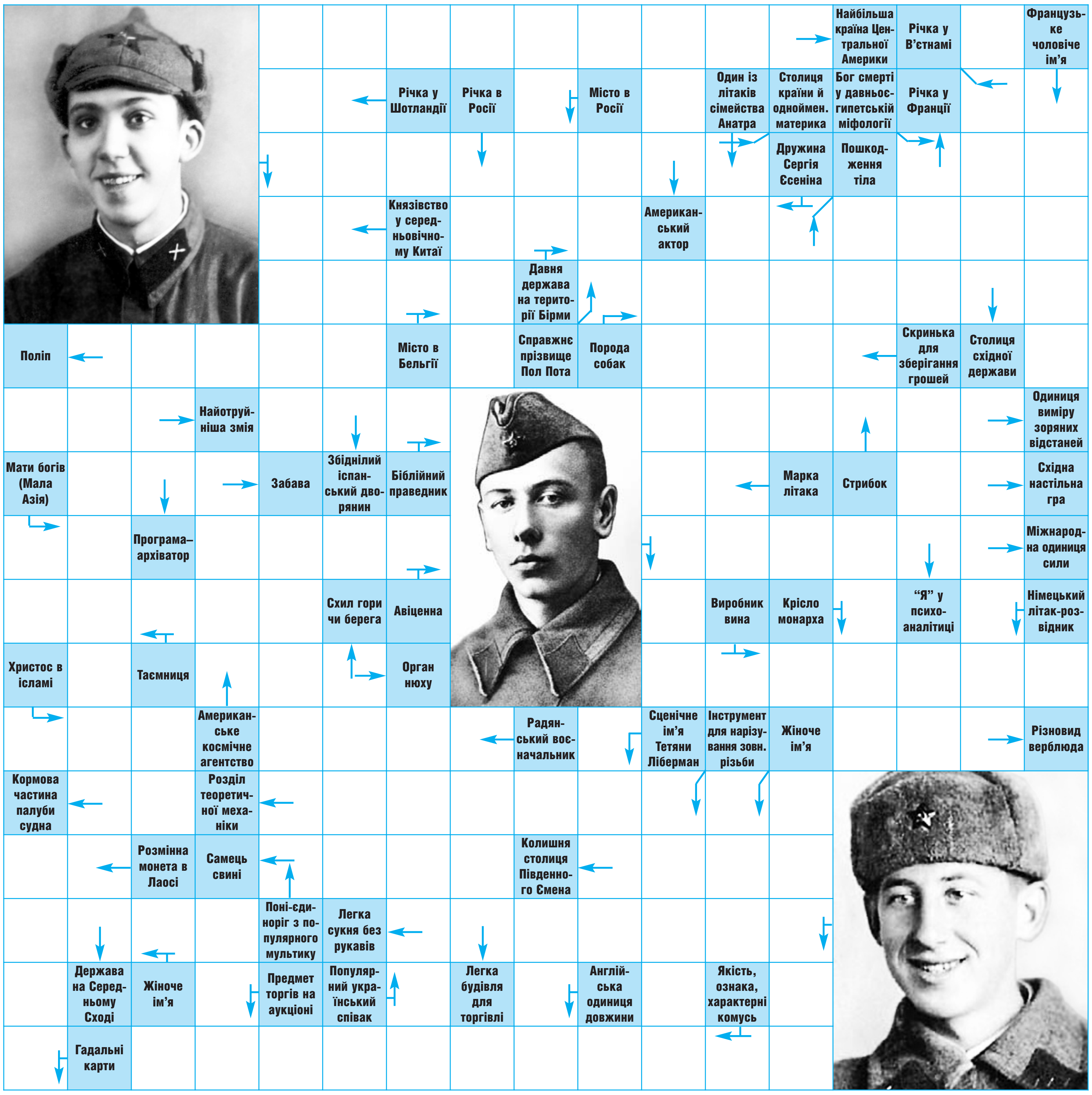

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У
ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів.
Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 20370 Зам. № 132242.
Перший редактор Сергій Свенцицький

ЦІКАВО

Оце так подарунок!

40-річний житель французького містечка Лакано Лоран Еньйон (Laurent Aignon) побудував у кімнаті свого сина симулятор літака Boeing 737. Симулятор є макетом кабіни пілотів із приборною панеллю і органами управління. Роль обзорних вікон виконують п'ять моніторів. Якою програмою користується Еньйон для здійснення "польотів", невідомо.

Компоненти, що задіяні у симуляторі, запозичені із справжніх літаків. Чоловік замовив їх через інтернет. Система обійшлась йому у кілька тисяч євро, а на її збірку у нього пішло п'ять років. Симулятор займає значну частину кімнати, а крісло другого пілота навіть перегороджує вхід.

Еньйон – ентузіаст-самоук. Його професія зовсім не пов'язана із авіацією. Він – офіціант у ресторані в Лакано. Однак чоловік виріс поряд з аеропортом і все життя цікавився літаками.

Анастасія Олехнович. "Крила України".

АВТОДРОМ

За п'ять секунд до сотні

Наприкінці минулого місяця відбулася офіційна прем'єра найпотужнішої версії "двійки" BMW – M235i. Щоправда, фотографії у мережі традиційно з'явилися ще за день до прем'єри моделі. "Двійка" BMW, стала на 130 міліметрів довшою, на дев'ять міліметрів ширшою і на 13 міліметрів нижчою від тридверного варіанта "копійки".

Версія M235i оснащуватиметься 326-сильним шістициліндровим турбомотором об'ємом три літри, що агрегатуватиметься з восьмидіапазонним "автоматом" або шістиступінчастою механічною коробкою передач. У першому варіанті купе зможе розганяти з нуля до ста кілометрів на годину за 4,8 секунди, а в другому – за п'ять секунд.

Максимальна швидкість обох варіантів обмежена електронікою до 250 кілометрів за годину. Для менш вибагливих до потужностей свого авта покупців автомобіль також пропонуватиметься у версіях 220i (184 кінські сили), 218d (143 сили), 220d (184 сили) і 225d (218 сил).

Сергій Клименко. "Крила України".

Несподіваний ефект

Вимога деяких авіакомпаній купувати другий авіабілет для надто гладких пасажирів, обернулась проблемою для одного британця. Більш ніж 200-кілограмовому пасажиру дістались два місця у різних рядах – 17-му і 19-му. Британець із двома квитками виявився "розірваним" на два несусідніх місця. Проблему вирішила стюардеса, що попросила когось із пасажирів пересісти.